

Slivniški pogledi

| marec 2018 | letnik 4 | številka 39 |

OBČINA
CERNICA

Beč | Bečaje | Begunje pri Cerknici | Bezuljak | Bločice | Bloška Polica | Brezje | Cajnarje | Cerknica | Čohovo | Dobec
Dolenja vas | Dolenje Jezero | Dolenje Otave | Gora | Gorenje Jezero | Gorenje Otave | Goričice | Grahovo | Hribljane
Hruškarje | Ivanje selo | Jeršiče | Korošče | Koščake | Kožljek | Kranjče | Kremenca | Krušče | Kržišče | Laze pri Gorenjem Jezeru
Lešnjake | Lipsenj | Mahneti | Martinjak | Milava | Osredok | Otok | Otonica | Pikovnik | Pirmane | Podskrajnik | Podslivnica
Ponikve | Rakek | Rakov Škocjan | Ravne | Reparje | Rudolfovo | Selšček | Slivice | Slugovo | Stražišče | Sveti Vid | Ščurkovo
Štrukljeva vas | Tavžlje | Topol pri Begunjah | Unec | Zahrib | Zala | Zelše | Zibovnik | Žerovnica | Župeno

9 772386 011906

3 Uvodnik

4 Intervju

Tončka Neškudla

6 Občina za občane

7 Izpostavljam

8 Aktualno

Ženske med nami

10 Gospodarstvo

14 Utrip

15 Dogaja se

21 Ljudje med nami

Dare Vengust

Slivniški pogledi – glasilo Občine Cerknica

Izdaja: Občina Cerknica, Cesta 4. maja 53, 1380 Cerknica.

Slika na naslovnici: Ljubo Vukelič: zimske razmere

Izid: vsak mesec, na začetku meseca. Brezplačno ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini Cerknica.

Cena: 2,78 evra za izvod s poštnino za naročnike izven občine Cerknica. Glasilo se financira iz sredstev proračuna Občine Cerknica in prihodkov oglaševanja.

Odgovorna urednica: Maruša Opeka

Uredniški odbor: Marija Hribar, Miha Jernejčič, Maruša Mele Pavlin, Polona Otoničar Pajk, Sabina Popek Simšič

Urednik fotografije: Ljubo Vukelič

22 Od Unca do Zahriba, od Osredka do Laz

Hribljane

24 Naša društva

Planinsko društvo Sveti Vid

26 Kultura in kulturniki

30 Šport

32 Mladi mladim

33 EnSvet Cerknica svetuje

34 Notranjski regijski park

35 Ideja za izlet

36 Duh nekega drugega časa

37 Fotoreportaža

38 Razgibajmo možgane

40 Napovednik

Lektoriranje: Polona Otoničar Pajk

Oblikovanje: Avrora AS, d. o. o.

Tisk: Para tiskarna, d. o. o.

Naklada: 4.050 izvodov

ISSN: 2386-0197

✉ **Naslov uredništva:**

Slivniški pogledi, Cesta 4. maja 53, 1380 Cerknica

✉ **E-naslov:** urednistvo@slivniskipogledi.si

📘 **Facebook:** Slivniški pogledi

O trgovcih s spomini

© Ljubo Vukelič

Spomini vstajajo v vsakem izmed nas. Pojavijo se nenadoma, in kakor pridejo, tudi gredo. Nekateri izmed njih so naša stalnica, saj se k njim vračamo kot v zatočišče, iz katerega črpamo energijo za življenje: lep pomladni dan, obžarjen s soncem in toplino, v njih ljudje, ki jih imamo radi. Spominjaš se trav, ki jih pripogiba veter, šumenja smrek, oblakov; včasih tudi srednješolskih, čudovitih

baudelairovskih oblakov hrepenenja. Nekatere spomine hočemo zavreči, pa jih ne moremo, ker nas kljub oddaljenosti vedno čakajo prav tam, kjer je najtežje; maščevalci, ki vedo, kako stopnjevati bolečino v labirintu nepozabe.

Današnji čas prinaša veliko informacij, nekaj koristnih, večinoma pa nepomembnih; vsepovsod šumenje, zvoki najnovejših pametnih telefonov, ki zahtevajo brezpogojno vdanost in odzivnost, zviti prijemi reklamnih mojstrov prežijo na kupce, ki kupijo, ne da bi vedeli, zakaj, internet, omrežja požirajo naš čas in prostor. Vse več stvari okrog nas hoče našo pozornost, ki je osnova za naš spomin – sposobnost shranjevanja in ohranjanja informacije, jih obnoviti, ko jih potrebujemo. Naši možgani pa nimajo časa, da bi shranjevali in obnavljali. Epidemija, v kateri vse več ljudi pozablja, deluje vztrajno in se ne misli umakniti. Zgodi se, da obnemiš, v tvoji glavi je prazen prostor; ne moreš se spomniti imen, dogodkov, vsakdanjih besed, kar naprej nekaj iščeš. Postavljaš ista vprašanja, pripoveduješ že večkrat povedano. Odpraviš se nekam in ne veš, zakaj si tam. Kako da si za nekaj dolgih sekund, minut pozabil? Potem sebi in drugim razlagaš, da počneš deset stvari v desetih minutah: opravičuješ se nekemu, ki se jezi, ker nisi takoj odgovoril na elektronsko pošto, sms, pregleduješ novice in se medtem pogovarjaš po telefonu, izpolnjuješ obrazce, s katerimi loviš zadnji vlak za bog ve kaj, odslavljaš prodajalce, ki bi ti radi nekaj prodali, pa ne želiš kupiti, vrniti se moraš

v stanovanje in se prepričati, ali si res izklopil štedilnik, ali nisi morda pozabil zakleniti vrat, iščeš ključke ... Kako bi se lahko sploh kaj spomnil?

Zanimivi so napotki, verjetno preplonkani iz revij čez lužo, precej brane revije o tem, kako lahko preprečimo izgubo spomina. Svetujejo, da naj nakupujemo v novi, večji trgovini, kjer so police drugače razporejene in bomo zato morali misliti. Misli kaj? Poiskati skriti izdelek. Izgubiti čas prav zanj. Potem nadaljujejo z nasveti. Na delo pojdite po poti, ki je ne poznate. Če se izgubite, pogledajte na pametni telefon, ki ima ustrezno aplikacijo ...

Usedeš se v avto. Melodija, ki prihaja z radijskih valov, je dopadljiva. Prijeten glas pripoveduje o spominski protezi. Na kratko doumeš, osvojiš izraz, da gre za hipokampalno protezo, ki poskrbi za spomin, ki smo ga ali ga bomo izgubili. Upanje za ljudi s poškodbo ali boleznijo možganov ... Glas postaja vse bolj vseveden. Ujameš, da gre pri tem za spoj elektronskega in biološkega sveta, za združitev živčnega sistema s strojno opremo, na kratko: za digitaliziranje zavesiti: za digitaliziranje naših spominov in možganskih povezav. A kaj, ko bo tudi ta proteza nekoč prišla na police trgovcev v velikem supermarketu spomina, kjer bodo naredili, kar bodo hoteli. In zaslužili, kolikor bodo hoteli. Pod najlepšim darilnim ovojem s čudovito rdečo mašno, ki bo prihajal iz predanega srca prodajalca, bo skrita digitalna prevara nepozabe.

Kako bomo ohranili to, kar pripada človeku? Ne mešanici med strojem in človekom, hibridu. Otresti se je treba navodil v glavi, da moraš biti priklopljen, da moraš biti na preži pri takšnem ali drugačnem ekranu, ker boš drugače nekaj pomembnega zamudil. Ohraniti zdravo pamet. Zgodaj zjutraj, preden se predrami civilizacija, odidi na sprehod in se predaj jezerski tišini. Prisluhni življenju gozda in bodi tam, kolikor se da dolgo. Beri knjige. Delaj z zemljo. Prideluj hrano, če jo lahko. Jej hrano, ki jo pridelujejo ljudje na Notranjskem, ki jih poznaš, in ni kontaminirana z aditivi. Naredi si svoj načrt za ohranitev spomina, da se boš lahko še dolgo vračal v njegovo skladišče.

Marija Hribar

Tončka Neškudla

Antonija – Tončka Neškudla je najstarejša Cerknica. 31. januarja je praznovala stoti rojstni dan. Rodila se je pri Primšarjevih, kot se je po domače reklo Meletovi družini. Njihova domačija je stala na začetku Male gase, današnje Gerbičeve ulice. Tudi njena mama je bila iz stare cerkniške družine Obreza, po domače Cibkova. Rojstne hiše iskrive in bistre gospe danes ni več.

Velikokrat pravite, kako ste razumeli s sosedi na Mali gasi.

Vsi smo se razumeli: Levškovi, Martini, Rožentovi, Ronkotovi, Lančnamovi, Šemičevi ... Nobenih peripetij ni bilo. Nikoli.

Vaša hiša je bila med Rakovcovo in Martinovo, tam, kjer je danes prostora za eno samo gredo.

Ko smo z vozom pripeljali domov, smo ga morali obrniti na Levškovem dvorišču, »štanga« je pa skozi luknjo v plotu gledala k Martinovim.

Rodili ste se v težke čase. Ena vojna se je zaključevala, kuhala se je že druga.

Da. Med drugo svetovno vojno, ker smo bili *opredeljeni*, so me Italijani zaprli, Nemci pa so me izpustili. V Cerknico sem prišla na požgano, nisem imela kam. V zaporu sem bila, ko so domačo hišo požgali ... Potem sem bila na Peščenku, v hiši, ki jo je kupil brat Janez. Stanovala sem tudi pri Kraljevih.

So bili ti Kraljevi kaj povezani z Marjanom in Borisom?

Pri njih sem stanovala, ja. Marjana sem jaz učila plesati. Takrat so bili kar naprej mitingi in mi je rekel: »Tončka, dajte me navaditi,« pa sva zaplesala. Poba sta šla potem v gimnazijo v Ljubljano. V šolo sta hodila med vojsko in zato nista imela tako strogega postopka pri vpisu v gimnazijo. Zdi se mi, da je šel Boris kar v drugi letnik gimnazije. Stanovala sta v dijaškem domu na Poljanski cesti. Takrat sem delala na Rakeku. V službi sem delila živilske karte in sem šla vsak mesec v Ljubljano. Enkrat sem šla karte iskat, drugič sem v Ljubljano nesla obračun. Vsakokrat je Kraljeva mama za fanta naredila paket. In sem nesla – čisto perilo tja, umazano nazaj. Naložila mi je tudi polno za jesti. Imeli so vrt in mama jima je posušila tudi veliko sadja. Še to moram povedati, da je bil Kraljev oče Martin zelo spoštovan človek, bil je *financar*. Med vojno so ga odpeljali Nemci in družina ni nikoli izvedela, kaj se je zgodilo z njim.

Tončki Neškudla se v očeh lesketa vsak dan, ne le na praznični, ko je nastala fotografija.

Z gospo Kraljevo sta skupaj tudi šivali. Vem pa, da ste tudi lepo pletli in kvačkali.

Največ potem, ko sem bila v pokoju. Naučila sem se v šoli, potem smo se ženske učile druga od druge. Šola je bila na Veliki gasi, šest razredov je bilo. Ko smo končali šesti razred, smo šli, se je reklo, v ponavljalno šolo. Dvakrat na teden smo hodili kar po drugih razredih in na koncu dobili odpustnico. V vseh predmetih sem bila dobro ocenjena, risanje – zmeraj tri! Kako se je tista trojka lesketala v knjižici. Ko smo dobili odpustnico pa, ker je bilo vse drugo v redu, so mi malo »šenkali«.

Za cerkniško himno velja pesem Cerknica je lepo mesto. Toliko še vemo, da jo je napisal Janez Lavrič. Vi se ga verjetno še spomnite?

Boem je bil, kakšna štiri leta je bil starejši od mene. Šel je v gimnazijo v Ljubljano. Bil je zelo razvjen. Doma so se dobro imeli, potlej pa je Lavričeva družina čisto razpadla. Imeli so trgovino. Zadolžili so se pri sorodnikih z Brezij in upniki so prevzeli njihovo trgovino. Ne vem več, koliko sester je bilo, štiri ali pet. Ena je bila učiteljica, ena je bila poročena z znanim slikarjem. Dekleta so se poročila. Ivan pa je ostal brez vsega. Kar naenkrat je iz njega »ratal« boem. Kjerkoli je bil, je bilo za njega prav. Enkrat je pri Krstinčkovih spal, enkrat pri Dragoličevih ... Njemu je bilo vse dobro. Joj, je

Punčka v prvi vrsti je Tončka Neškudla. Fotografirana je leta 1924 na poroki najstarejše sestre Pepce, ki se je poročila v Žerovnico k Thincevim. (Fotografija iz knjige J. Kebeta: Cerkniško jezero in ljudje ob njem)

bil pa dobričina! Res je bil dober človek. Muzikaličen je bil. Harmoniko je igral v kulturniški skupini XIV. divizije, tam je pa padel. Škoda ga je bilo. Bil je *brithen*. Po vojni bi lahko dobil delo, ki bi mu odgovarjalo. Marsikaj bi lahko še naredil.

Zelo radi se spomnite na Godbo Cerknica.

Godbe se dobro spomnim. Prvi dirigent je bil Primorec Andrej Žuljan. Primorci so itak glasbeniki. On je imel v najemu vodno žago in mlin.

Kje je bila njegova žaga?

Gori od mosta. Visoko zidanje je bilo. Potok je takrat imel v zgornjem delu dva kraka, pri mostu pa se je spet združil. Lepa poslopja so bila, neki Jurkovi so jih zgradili. Verjetno so bili bogataši, več pa ne vem povedati. Žuljan je moral biti podjeten in imeti tukaj poznanstva. Imel je tudi lesno trgovino, njegova žaga je tekla noč in dan. Žagali so »švelerje«, tako so rekli železniškim pragovom. Vem, da so mojega brata Jožeta ob dveh ponoči klicali, da je šel nadaljevat delo predhodnika. Mlad je bil. Namesto da bi spal, je šel delat, namesto da bi kaj pojedel, je šel lačen od doma. Kadil je, hitro zbolel in umrl.

Je bil tudi on pri godbi?

Vsi trije bratje so bili: France, Jože in Janez. Troje bele hlače je bilo treba prati. Godbeniki so imeli bele hlače.

In Žuljan jih je vodil?

On jih je vodil, ja. S sabo je pripeljal nekoga Furlaniča, poklicnega glasbenika. Mislim, da je bil tudi Primorec, in on je učil druge. Kako se spomnim, ko so se moji starši in drugi pogovarjali med sabo: »Ah, to ne bo nič, kaj se gredo ...« Strašno skeptični so bili. Vidite, pa godba še zdaj obstaja, od leta 1924. Vabili so jih na vse veselice. Ljudje so bili strašno vneti zanje, ljudem je nekaj takega manjkalo. Se pa spomnim Bajčkovega Jožeta (Jožeta Žnidaršiča st., op. p.). Hudo mlad je začel pri godbi. En večer pride k nam, sama sem bila v kuhinji, in pravi: »Dober večer, sem prinesel uniformo nazaj, ker ne bom več pri godbi.« Vprašala sem ga, zakaj ne. »Zato, ker grem v Ljubljano, se grem učiti za fotografa.«

Zakaj je uniformo prinesel k vam?

Oh, pri nas se je vse shajalo, vsa godba. Ja, Jožeta se res dobro spomnim. In je »ratal« velik fotograf.

Res je in zdaj pri njih fotografira že tretja generacija.

Vem, sem zasledila.

Od leta 1963 z možem Jožetom živita v Postojni. Zelo živi so tudi vaši spomini na Novo Gorico, kjer sta pred tem preživela trinajst let.

Delala sem pri upravi za ceste. Obračunavala sem plače in skrbela za administracijo. Mi smo imeli čez okrajne ceste, glavne pa republika. Vsake toliko je iz Ljubljane prišel ukaz Štetje prometa! In so cestarji šteli, koliko volov je šlo po cesti, koliko kolesarjev ... (smeh) Plače sem izplačevala na terenu. Tisti dan so bili delavci prosti, da so prišli po plačo v večje kraje: Ajdovščino, Idrijo, Cerkno, na Kras, v Brda, Kobarid ...

Ste takrat začeli hoditi v gore, ko ste obiskovali Kobarid?

Ne, ne, že prej! Z možem sva hodila delat steze na Nanos. Takrat se je razvijalo planinstvo. Mi smo gradili kočo na Nanosu!

Ste bili na Triglavu?

Sedemkrat.

Z možem sta prehodila celo Slovenijo od madžarske meje

do morja, od severa do juga, vse planine. Kje je bilo najlepše?

Najlepše počitnice sem imela, kadar sem šla na Rošpoh! To je iz Maribora proti Avstriji. Moj nečak se je poročil v Maribor. Ženin stric jim je dal kos zemlje. Na eni strani so imeli sadni in zelenjavni vrt, na drugi pa vikend. Ko so šli oni na morje, sva šla midva na Rošpoh. Skrbela sva za zajce, nabirala gobe, poslušala fazane, iz gozda so prihajale srnice ... Tone Partljič opisuje dve cerkvici, ki sta tam (gospa takoj postreže še z anekdoto iz Partljičevega otroštva).

»Vsake toliko je iz Ljubljane prišel ukaz Štetje prometa! In so cestarji šteli, koliko volov je šlo, koliko kolesarjev ...«

Greste še v Cerknico?

Ne več. Pred leti pa sem enkrat šla peš po celi Mali gasi, da sem videla, kako je.

Sorodniki vas danes obiskujejo v Domu upokojencev Postojna, kjer živite z možem Jožetom.

Vse radi sprejmete, nekoga, pravite, pa ste še posebej veseli.

Moževe hčerke Nataše. Spoznala sem jo, ko je bila punčka. Takrat je seveda živela pri svoji mami. Danes je ona moj najmočnejši steber.

»Videti sta, kot bi bila stara sto let,« je hudomušno pokomentirala fotografijo, na kateri sta z nekaj let mlajšim možem Jožetom.

Zimska služba veliko breme proračuna

V proračunu Občine Cerknica je za zimsko službo in vzdrževanje cest skupaj namenjenih 900.000 evrov. Od 260 km kategoriziranih občinskih cest se pluži 190 kilometrov cest ter 25 kilometrov pločnikov in javnih površin.

Kot kažejo podatki zadnjih šestih let, Občina Cerknica v povprečju nameni 440.000 evrov na sezono zimske službe, ki traja od 15. novembra do 15. marca. Seveda pa se znesek spreminja glede na vremenske razmere. »V zadnjih šestih letih,« pripoveduje Samo Mlinar, višji svetovalec za cestno in komunalno dejavnost, »je bilo največ sredstev porabljenih v sezoni 2013/2014, to je 685.000 evrov.« Glede na to, da zime niso več bogate s snegom, se v normalnih razmerah za zimsko službo nameni okrog 330.000 evrov. Podatkov, koliko bo stala letošnja, sicer še ni, ocenjujejo pa, da bo precej okrnila proračunsko postavko. »Glede na to, da je že v začetku decembra zapadlo kar nekaj snega in da je februar povsem zimski, pričakujemo visoke stroške,« pove Mlinar in pri tem opozori, da manj denarja ostane za letno vzdrževanje cest.

Po pravilniku o vzdrževanju cest se šteje, da je prevoznost na občinskih cestah zagotovljena, če višina snega na cestah ne presega 15 centimetrov. Pločniki, ki potekajo ob regionalnih cestah, pa se čistijo po končnem čiščenju snega na državnih cestah. »Dežurni delavec na JP Komunala Cerknica javi ekipam, kdaj lahko pričnejo s pluženjem. To ni odvisno od posameznega podizvajalca,« pojasni sogovornik.

Glede na to, da prebivalci že ob nekaj centimetrih snega na cestišču pogosto bentimo, da ceste niso splužene, pa Mlinar razkriva, da morajo biti službe tudi pri pluženju in posipanju racionalne, saj samo en izvoz celotne ekipe za pluženje in posipanje, ki šteje 34 plužnih enot, občino stane okrog 19.000 evrov. »Kolikor se več porabi za zimsko službo, manj je sredstev za letno vzdrževanje,« je jasen Mlinar.

Obnovljen odsek v Dolenji vasi

Konec novembra je občina realizirala obnovo 275 metrov dolgega dela ceste med Dolenjo vasjo in Podskrajnikom, vredno nekaj več kot 100.000 evrov. V Dolenji vasi so tako izvajalci razširili cestišče s 3,5 metra na pet metrov. »Odsek je bil zelo ozek, z razširitvijo pa se bodo vozila lahko normalno srečevala,« je poudaril **Samo Mlinar** s cerkniške občinske uprave. Poleg dela cestišča so uredili še meteorno kanalizacijo in pločnik. Nova pa je tudi hitrostna ovira. »Ker gre za raven odsek, so hitrosti velike, zato je bilo na tej relaciji nujno umiriti promet,« pove Mlinar, ki ob tem poudari, da nameravajo že v letošnjem letu obnoviti celoten odsek občinske ceste od Dolenje vasi proti Podskrajniku, ki je v slabem stanju. ■

Svetovni dan mokrišč

Ob svetovnem dnevu mokrišč je v petek, 2. februarja, Notranjski regijski park organiziral novinarsko konferenco, na kateri je predstavil ukrepe dveh večletnih evropskih projektov v skupni vrednosti devetih milijonov evrov, ki bosta pomagala k ohranitvi pestre naravne dediščine Cerkniškega jezera z okolico. Jezero je vpisano tudi na seznam mednarodno pomembnih mokrišč.

Na novinarski konferenci so sodelovali generalna direktorica Direktorata za okolje **mag. Tanja Bolte**, direktor Zavoda RS za varstvo narave **mag. Teo Hrvoje Oršanič**, direktorica občinske uprave **Irena Zalar** in **Matevž Podjed**, direktor Notranjskega regijskega parka. ■

Avtorica: **Katarina Mulec** Fotograf: **Ljubo Vukelič**

Naloži aplikacijo »Občina Cerknica«

Zgodi se tudi najboljšim – kljub obvestilu preko socialnih omrežij ali e-pošte ste zamudili zares zanimivo predavanje v knjižnici. Nova prometna ureditev v centru Cerknice vas je presenetila kljub temu, da sledite novicam po radiu. Vsak dan toliko informacij, da je zares že težko slediti vsemu.

Tega se zavedajo tudi na občinski upravi Občine Cerknica. Ker se jim zdi zelo pomembno, da so občani obveščeni in pravočasno informirani o dogodkih, so se že v lanskem letu zavzeli, da bi vzpostavili posebno aplikacijo. Njihovo idejo in pobudo jim je skupaj s partnerji pomagalo uresničiti podjetje ekoKnap, d. o. o. V februarju je tako zaživela nova brezplačna aplikacija za pametne telefone, poimenovana preprosto »Občina Cerknica«.

Preko te preproste, a zelo uporabne aplikacije boste vedno obveščeni o občinskih razpisih, prireditvah za otroke in odrasle, razstavah, filmskih projekcijah in ostalih dogodkih v Kulturnem domu Cerknica ter knjižnici v Cerknici ter enoti na Rakeku. Na voljo bodo obvestila JP Komunala Cerknica ter vse aktualne prometne informacije z našega območja.

Svet gre hitro naprej in prav je, da se razvijamo tudi mi. Aplikacija je priložnost za večjo obveščenost občanov in občank ter vseh ostalih, ki se zanimajo za dogajanje v Cerknici in okolici. Je začetek digitalne občinske miselnosti

in priložnost za vse interesne skupine, da s sokrajani na ekološki in učinkovit način delijo uporabne informacije. Aplikacija »Občina Cerknica« je na voljo za Android sisteme od 4.0 naprej v Trgovini Play ter za iOS-uporabnike v App Store.

Avtorica: **Maruša Opeka** Fotograf: **Ljubo Vukelič**

Odprte prijave za Prostovoljca leta 2017

Mladinski svet Slovenije (MSS) letos že šestnajstič zapored razpisuje natečaj Prostovoljec leta. V okviru natečaja, ki poteka pod častnim pokroviteljstvom predsednika Boruta Pahorja, bodo izbirali najboljše prostovoljke in prostovoljce.

K natečaju so tako povabili vse nevladne organizacije, javne institucije, neformalne skupine in posameznike, ki so se prostovoljno vključevali v svoje aktivnosti. »Pri posameznikih bomo izbirali najboljše v šestih kategorijah: naj prostovoljke in prostovoljce v starostnih skupinah do 19 let, od 20 do 29 let in 30 let ali več. Izbrali bomo še naj mladinskega voditelja oziroma voditeljico ter nagradili tudi mednarodno prostovoljsko delo. Izbirali bomo tudi naj prostovoljski projekt ter naj mladinski projekt,« naštevajo v MSS. Vsi zainteresirani imate čas do 30. marca, da se prijavite na spletni strani Mladinskega sveta Slovenije, kjer najdete tudi vse potrebne informacije o natečaju. Organizatorji pa posebej poudarjajo, da ni namen natečaja tekmovanje, ampak promocija prostovoljskega dela. »Z natečajem, povabilom na prireditve in priznanjem za sodelovanje, ki ga dobijo vsi prijavljeni prostovoljci in projekti, lahko pomagamo pohvaliti in vzpodbuditi prostovoljsko delo,« so prepričani v MSS. In težko je prešteti vse prostovoljce in prostovoljke, ki delujejo v gasilskih, kulturnih in športnih društvih ter humanitarnih in mladinskih organizacijah tudi v naši občini. Pogovarjali smo se tudi z **Nino Jerič** iz Območnega združenja RK Cerknica-Loška

dolina-Bloke, ki akcijo Mladinskega sveta Slovenije podpira. »Gre za velik, lep celodnevni dogodek s predsednikom države, ki prostovoljcem zelo veliko pomeni,« poudari Jeričeva. Potrdi, da njihovo območno združenje vsako leto predlaga kandidate. Tudi letos jih je že izbralo, vendar o imenih še ne želi govoriti. Imajo pa pri izboru težko delo, saj pri območnem združenju sodeluje kar 160 prostovoljcev in prostovoljk.

Avtorica: Polona Otoničar Pajk

Ženske med nami

V mesecu marcu praznujemo dva praznika, ki sta posvečena pripadnicam ženskega spola – dan žena in materinski dan. Dan žena je mednarodni praznik žensk, ki ga v približno stotih državah praznujejo vsako leto 8. marca. Je dan praznovanja ekonomske, politične in socialne enakopravnosti in dosežkov žensk, kar pa ni od nekdaj samoumevno, ponekod še danes ne.

Sredi leta 2015 je imela občina Cerknica približno 11.400 prebivalcev. Od teh je bilo približno 5.750 moških in nekoliko manj žensk – 5.650. V nadaljevanju predstavljamo nekaj žensk, ki po svoji uspešnosti vsaka na svojem področju izstopajo.

Slaščice in glasba

Ena izmed njih je **Manca Rudolf**, triindvajsetletna Unčanka, ki je avtorica kulinaričnega bloga Rudolfova malca, ki vsebuje ponudbo piškotov, sladkega kotička na različnih dogodkih in recepte za raznovrstne sladice. Ime Rudolfova Malca v sebi združuje oba Mančina primka, dekliškega (Malc) in novega (Rudolf), ki ga je prevzela po možu. Manca

»Z vsakim novim preizkušenim receptom sem dobila še več radovednosti za nadaljnje raziskovanje.«

se je namreč poročila, ko je bila stara 20 let, kar je za današnje čase precej zgodaj. Takrat je še študirala slovenščino in francoščino v Ljubljani, danes študij nadaljuje na 2. stopnji. Kljub izobrazbi pa jo delo v šoli za zdaj ne zanima. Da bo slaščičarka, je sanjala že v otroških letih, čeprav je takrat spekla komaj kakšno sladico. »Ko pa sem se poročila in sva se z možem preselila na svoje, sem začela pospešeno odkrivati čudoviti svet slaščic in slaščičarstva. Z vsakim novim preizkušenim receptom sem dobila še več radovednosti za nadaljnje raziskovanje,« razloži. In sanje se ji počasi uresničujejo, kajti v domači hiši na Uncu bo kmalu dobila prostor, ki bo namenjen le peki slaščic. Svoje slaščičarsko znanje pa že prenaša na mlajše generacije. Skupaj

s kolegico namreč organizirata tečaje za otroke od 1. do 9. razreda. A slaščice niso njena edina strast. »Moji interesi so razdeljeni,« pravi. Poleg slaščic jo navdušuje tudi glasba; je vodja mladinskega pevskega zbora A ti zapojem in obiskuje 3. letnik orglarske šole.

V družini je moč

Katja Mugerli, takrat Cvetko, je leta 2002 postala Supermodel Slovenije: »Med počitnicami sem kot študentka delala v baru. Tam me je videla lastnica neke modne agencije, ki me je začela nago-varjati za tekmovanje.« Čeprav je bila na tem področju laik, se je odločila, da poskusi. A s prvega izbora bi kmalu »ušla«, saj je menila, da ni dovolj samozavestna za tja. Mama jo je prepričala, da ostane. »Ni mi žal, da sem ostala, ker so se mi odprle nove poti. Bolj kot pista so me zanimale reklame in modne fotografije. V tem sem res uživala,« se vrne v tisti čas. Ljubezen do fotografije ohranja še danes, le da je za fotoaparatom, otroci pa pred njim. Z možem, profesionalnim

športnikom **Matejem Mugerlijem**, imata namreč štiri otroke, trije so še predšolski. A vrtca ne obiskujejo, saj sta se odločila, da Katja ostane doma. Ker je končala študij zgodovine in pedagogike in si od nekdaj želela postati učiteljica,

»Zavedava se, da je »najin čas« največ, kar jim lahko dava v takem tempu življenja.«

ni bilo lahko sprejeti takšne odločitve: »A zavedava se, da je »najin čas« največ, kar jim lahko dava v takem tempu življenja.« Ljubezen do otrok izhaja iz njene primarne družine, saj ima dva brata in eno sestro. »Otroci so čudoviti,« pove. A biti žena profesionalnemu športniku in mati njegovim otrokom ni tako enostavno, kot se na prvi pogled sliši, razloži: »To je način življenja, v katerem je predvsem zelo veliko odrekanja za vse. Velikokrat slišim od drugih, kaj pa je to

Katja Mugerli z družino (© Darja Gnezda Mugerli)

tako težkega, saj se ukvarja s športom – češ, to je pa res fajn. Se strinjam, ampak ko se šport povzpne na profesionalno raven, je treba vse podrediti športu. Ne gre za običajen delavnik, športnik si 24 ur na dan, 12 mesecev na leto. Profesionalni šport ne pozna prostih vikendov in praznikov.« Katjin mož je odsoten več kot šest mesecev na leto. Ko se je rodila njuna tretja hčerka Larisa, je bil 3000 km stran. »Otrokom sem nalepila njegovo sliko ob postelje,« razloži, kako poskuša vsaj malo ublažiti bolečino otrok, ko pogrešajo očeta. A Katja ostaja pozitivna: »Kot vedno pa smo tudi iz tega potegnili nekaj pozitivnega, in sicer veliko bolj cenimo trenutke, ko smo vsi skupaj. In vem, da to tudi njega napolni z energijo, mu da moč in motivacijo.«

Dobro drugemu osrečuje

Marijo Meško, ki se je rodila na Dolenskem, sedaj pa že skoraj 50 let živi v Cerknici, poznajo številne generacije Cerkničanov. Kar 30 let je namreč delala v vrtcu; najprej petnajst let kot vzgojiteljica v skupini, nato štirinajst kot vodja zdravstveno-higienskega režima. »Takrat smo na tem področju orali ledino, sami organizirali izobraževanja,« pove. Čut za čistočo je medicinska sestra otroške smeri prinesla z infekcijske klinike, kjer je bila zaposlena, preden je soproog dobil možnost uporabe stanovanja v Cerknici. Letos bo že 17 let, odkar je upokojena. Od takrat se v veliki meri posveča prostovoljstvu. Opravila je 120-urni tečaj

» **Potrebovali so hrano, ampak tudi pogovor. Vedno sem našla lepo besedo za vsakogar.**«

usposabljanja za voditelje medgeneracijskih skupin za kakovostno starost, ki je potekal pod vodstvom Jožeta Ramovša. A kot prostovoljka je delovala že prej, posebej aktivna je bila v času vojne na jugu; glede tega pove: »Ja, so potrebovali hrano, ampak tudi pogovor. Vedno sem našla lepo besedo za vsakogar.« Danes še vedno deluje kot prostovoljka Karitasa in Medgeneracijskega društva Zimzelen Cerknica. Za veliko noč preko Karitas obiskuje starejše. Prostovoljstvo

je prinesla od doma: »Takrat so po hišah še hodili berači. Pri nas se je vedno isti ustavil enkrat na leto in prespal; Cigani pa so nas obiskovali skoraj vsakodnevno, a nikoli niso šli praznih rok, četudi tudi sami nismo živeli v izobilju. Za enega se je vedno našlo.« Marija Meško pa je vsako leto tudi med glavnimi organizatorji srečanja starejših, invalidov in onemoglih, ki poteka enkrat letno v cerkniškem župnišču po nedeljski maši. »Resnično bogastvo človeka je dobro, ki ga naredimo drugemu,« zaključuje.

Marija Meško je že 17 let v pokoju, pa še vedno zelo aktivna. (© Ljubo Vukelič)

Naravoslovje ji je blizu

Cerkničanka **Tjaša Švelc Kebe**, ki je leta 2014 postala doktorica znanosti, pa blesti na področju fizike, čeprav sama to težko prizna. Po zaključku študija se je zaposlila kot asistentka z doktoratom na Medicinski fakulteti, pozneje tudi na Fakulteti za matematiko in fiziko, danes pa je zaposlena na Institutu Jožef Stefan. A fizika ji ni bila od nekdaj tako blizu. »Nikoli si nisem mislila, da si bom na vprašanje, ki sem si ga postavila, ko sem v gimnaziji pred seboj gledala test iz fizike: »Kdo pa sploh študira fiziko?« odgovorila: »Jaz, in to z veseljem.« Njena študijska pot se je po gimnaziji odvila povsem naključno. Četudi ji je bilo naravoslovje vedno blizu, se je po maturi vpisala na ekonomsko fakulteto, a se po enem letu preusmerila v naravoslovje. Po diplomi na pedagoški fakulteti, smer matematika in fizika, je študij nadaljevala na Fakulteti za naravoslovje in matematiko v Mariboru, smer fizika. »Takratna mentorica mi je predlagala, naj zaprosim za mesto mlade raziskovalke

na Inštitutu za biofiziko Medicinske fakultete v Ljubljani,« pove. Takrat pa se je začelo vse odvijati. Področje fizike, ki s preprostimi fizikalnimi zakoni opisuje zapletene biološke procese, jo je popolnoma prevzelo. Njena glavna raziskovalna tema je tako postala mehanika rdečega krvnega telesa: »Ta je sicer ena izmed najenostavnejših celic človeškega telesa z zelo pomembno nalogo v telesu. Na svoji poti po telesu spreminja svojo obliko, da se lahko preriva skozi kapilare,« razloži. Skupaj z mentorjem in nekaj

sodelavci je postavila model za teoretično obravnavo elastične proteinske mreže. To je bila tudi glavna tema njenega doktorskega dela. Četudi meni, da je tujina »navadno koristna, saj kot podoktorski

» **Zdaj poskušam delo zaključiti v osmih urah, kar je še vedno bolj izjema kot pravilo.**«

študent spoznaš drugačne načine dela, pridobiš druga znanja, ki jih nato povezuješ, in nadgrajuješ obstoječa,« pa je zaradi urnika ne zanima. »Večina teh raziskovalcev v tujini večji del dneva preživi na institutih, laboratorijih ... Tak urnik sem imela tudi v času podiplomskega študija. Moj delovni urnik se je po doktoratu nekoliko umiril, zdaj poskušam delo zaključiti v osmih urah, kar je še vedno bolj izjema kot pravilo,« pove. A tudi v prostem času je aktivna: najraje z možem, družino in prijatelji na športnem področju.

S spremembo zakona hitreje do zaposlitve?

Novo leto je prineslo spremembe na področju zakona o urejanju trga dela. Opuščeni delavec se mora v evidenco iskalcev zaposlitve vpisati v času odpovednega roka. V kolikor tega ne stori, namesto polnega denarnega nadomestila prejme le 60 odstotkov od osnove.

Zakon uvaja spremembo zato, da bi brezposelna oseba aktivno iskala službo že od vsega začetka, saj predvideva, da je največ možnosti za novo zaposlitev ravno v prvih mesecih po izgubi dela. Po podatkih zavoda za zaposlovanje je bilo konec meseca januarja 2018 v Sloveniji registriranih 87.919 brezposelnih oseb. Največje število brezposelnih oseb predstavlja najranljivejšo skupino, to so iskalci zaposlitve, ki so stari 55 let in več.

Stanje na trgu dela

Po odgovore, kakšno je stanje v občini Cerknica, smo se odpravili na Zavod RS za zaposlovanje (ZRSZ), Urad za delo Cerknica, ki sicer pokriva vse tri občine, Cerknico, Bloke in Loška dolina.

»Urad za delo Cerknica beleži 652 registriranih brezposelnih oseb, kar predstavlja 7,8-odstotno nezaposlenost«, pojasni **Mojca Weber** svetovalka iz Urada za delo Cerknica. Od tega je kar 48 odstotkov žensk in 47 odstotkov takih, ki so starejši od 50 let. »To je profil, ki je najtežje zaposljiv – prodajalci, delavci v administraciji, tisti, ki so bili dvajset in več let zaposleni pri istem delodajalcu, na

istem delovnem mestu,« doda **Marija Primožič Zbašnik**, svetovalka na Uradu za delo Cerknica. »Potem se zgodita Brest in KGZ Krpan, zaposleni so na trgu dela, motivirani za iskanje nove zaposlitve, vendar je največja ovira to, ker se prvič srečujejo s pravim iskanjem na trgu dela. Pogosto pa je težava tudi njihova starost, saj težko dobijo novo priložnost, da bi se izkazali,« razkriva Primožič Zbašnikova.

Metoda Otoničar z Unca je nepretrgoma delala 32 let. »Potem pa sem se kar naenkrat znašla pred dejstvom, da bom ostala brez službe, brez rednih prihodkov,« pripoveduje. »Zadnjih osem let sem delala v KGZ Krpan Cerknica, vsi smo videli, kako se stanje v zadrugi slabša, in zato sem se odločila, da bom začela novo službo iskati že prej, ko sem še bila zaposlena. Vendar po prejemu odpovedi ni bil šok nič manjši, počutiš se razvrednotenega, ne veš, kako naprej in kako boš s financami čez mesec. Tisti, ki smo si želeli delati, smo šli takoj v akcijo, pisali prošnje, spraševali znance. Večina nas je novo službo kljub letom dobila, a niso vsi zadovoljni in srečni,« je povedala sogovornica

in ob tem dodala, da si je želela ostati med ljudmi. Metoda Otoničar poudari, da je z novo službo zadovoljna, a priznava, da je bilo na začetku težko: »Nova tehnologija, vse je hitro, vse je drugače in prve dni se počutiš, kot da ne bi nikoli prej delal.«

»Urad za delo Cerknica beleži 652 registriranih brezposelnih oseb, kar predstavlja 7,8-odstotno nezaposlenost.«

V občini Cerknica na uradu beležijo 400 brezposelnih oseb in 38 iskalcev zaposlitve. »Bistvena razlika je, da je lahko iskalec zaposlitve vsak, tako zaposlen kot študent, brezposelna oseba pa ima seveda popolnoma drugačen status, ki prinaša določene pravice in seveda tudi obveznosti,« pojasnjuje Primožič Zbašnikova. Denarno nadomestilo je eden izmed socialnih transferjev, ki ga določa Zakon o urejanju trga dela, izplačano nadomestilo ne more biti nižje od 350 evrov in ne višje od 892,50 evra bruto. Brezposelna oseba se lahko vključi v določene programe in izobraževanja, prav tako pa so tudi delodajalci, v kolikor tako osebo zaposlijo, upravičeni do zakonsko določenih subvencij. Urad za delo brezposelnim preko zunanjih izvajalcev ponuja različne oblike izobraževanj, ki udeležencem pomagajo pri vstopu na trg dela. »Izvajajo se krajše, petdnevne delavnice za tiste, ki so hitro zaposljiv kader, dlje trajajoče za tiste, ki so na zavodu prijavljeni daljše obdobje, in za tiste, ki so stari nad 50 let in prepričani, da nove zaposlitve na trgu dela ne bodo več našli. Interno izvajamo tudi modularne kratke

Delodajalci se pri iskanju kadra redno obračajo na zavod za zaposlovanje.

delavnice, ki so namenjene predvsem preverjanju večšin, pomoči pri pisanju življenjepisa in komunikaciji z delodajalci,« našteva Webrova.

Delovna mesta so, delavcev primanjkuje

Glede na strukturo gospodarstva v občini Cerknica je največje povpraševanje po tehničnih poklicih – varilcih, CNC-operaterjih, kovinarjih, delavcih v proizvodnji. Tovrstnega kadra na trgu preprosto ni, saj je ravno gospodarska rast v letu 2017 povzročila zaposlovanje v skoraj vseh panogah. Na uradu še poudarijo, da se delodajalci pri iskanju tovrstnega kadra redno obračajo na zavod za zaposlovanje. »Zanimanje za tehnične poklice pri mladih bo morda povečal dualni vajeniški sistem, ki se ponovno vrača v srednje šole,« predvideva Webrova, »vendar je problem, ker delodajalci potrebujejo nekoga, ki delo že pozna, in nimajo časa, da bi mlade priučili na tak način.« Na Uradu za delo Cerknica beležijo 9,2 odstotka registriranih brezposelnih, ki imajo visokošolsko izobrazbo prve stopnje, vendar

Registrirana brezposelnost (I.2018), vir: ZRSZ	Urad za delo Cerknica
Stopnja registrirane brezposelnosti (v %)	7,8
Število registrirano brezposelnih oseb	652
Struktura brezposlenosti (v %)	
Ženske	48
Stari do 24 let	6,7
Stari od 25 do 29 let	10,7
Stari 50 let ali več	46,6
Iskalci prve zaposlitve	10,7
Dolgotrajno brezposleni	45,9
Invalidi	15,3
Prejemniki denarnega nadomestila	42,9
1 + 2 – OŠ ali manj	23,3
3 + 4 – nižje, srednje poklicno izobraževanje	33,1
5 – srednje tehniško, strokovno, splošno izobraževanje	27,9
6 – visokošolsko izobraževanje prve stopnje	9,2
7 – visokošolsko izobraževanje druge stopnje	5,7
8 – visokošolsko izobraževanje tretje stopnje	0,8

tovrstnega kadra delodajalci ne iščejo preko razpisov na zavodu. »Za kandidiranje na tovrstna delovna mesta se koristijo drugi kanali,« doda **Majda Pavlič**, svetovalka na Uradu za delo Cerknica.

Se pa v zadnjih letih kaže razkorak v generaciji iskalcev zaposlitev. »Mladim

primanjkuje znanja na nivoju osebne komunikacije in komunikacije v delovnem procesu,« opozori Webrova. Se je pa Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti lani zavezalo k izvajanju programa socialne aktivacije, ki je financiran s strani Evropske

Bransl
z vami od leta 1992

Opravljamo storitve **sečnje, spravila in odkupa lesa.**

Zagotavljamo korektne cene, izmere in zanesljivo plačilo.

Smo zanesljivi, odzivni in učinkoviti. Preizkusite nas!

Vaš klic pričakuje odkupovalec **Ernest Kržič, dipl. inž. gozd. (UN)**
051 635 905, ernest@branal.si

Pokažite mrazu figo! Oskrbite se s smrekovimi peleti v A1 kвалiteti. Nudimo dostavo na dom. Osebni prevzem v IOC Podskrajnik v Cerknici.

051 60 20 40
peleti@branal.si
Podskrajnik 57, 1380 Cerknica

Gospodarska rast v letu 2017 je povzročila zaposlovanje v skoraj vseh panogah.

unije. »Računamo, da se bo program letos začel izvajati, saj v letu 2017 ministrstvo ni uspelo najti zunanjega izvajalca, ki bi pokrival področje našega urada,« pove Pavličeva. Sicer pa socialna aktivacija predstavlja celovit pristop, ki rešuje problematiko dolgotrajno brezposelnih oseb in dolgotrajnih prejemnikov denarne socialne pomoči. Namen socialne aktivacije so prepoznavanje, usmerjanje, motiviranje, vključevanje ter spremljanje ljudi, ki so vključeni v socialno aktivacijo, in njihova ponovna vključitev na trg dela. Z večjo socialno vključenostjo pa naj bi se zmanjšalo tveganje revščine prejemnikov socialne pomoči in drugih socialno izključenih oseb. V programe socialne aktivacije bo do leta 2022 vključenih 12.500 uporabnikov, letno bo vključenih do 3.000 oseb.

»Tudi v občini Cerknica primanjkuje tehničnih poklicev.«

Sodelovanje z Občino Cerknica

Na uradu za delo v Cerknici si želijo več sodelovanja tudi z občino, sploh na področju javnih del.

»V javna dela se namreč lahko vključi oseba, ki je dolgotrajno brezposelna, se pravi, da je neprekinjeno eno leto prijavljena v evidenci brezposelnih, in ustreza ciljnim skupinam za vključitev v programe,« pojasni Webrova. »Programe javnih del izvajajo neprofitni delodajalci, ki jih izbere zavod za zaposlovanje na podlagi javnega povabila. Tem izvajalcem sofinanciramo stroške zaposlitve v programu javnih del.«

Trenutno je v občini Cerknica za potrebe javnih del odobrenih šestnajst mest, dvanajst je zasedenih, za štiri mesta pa se še čaka odobritev. Kot pojasnjuje Webrova, se vsak izvajalec na razpis za javna dela prijavi sam, o tem, ali je izbran ali ne, pa odloča Zavod RS za zaposlovanje. Omejitev predstavlja tudi kvota denarnih sredstev, ki pa se iz leta v leto niža.

Zakaj število oseb, ki so vključene v javna dela, z leti upada, pojasni **Bogdana Bizjak**, višja svetovalka za družbene dejavnosti na Občini Cerknica: »Pred leti ni bilo toliko omejitev, kot jih je v zadnjih letih. Konkretno so omejitve pri številu oseb, ki jih lahko vključi posamezni izvajalec – tega kriterija v preteklosti ni bilo, prav tako je določen najdaljši čas vključitve posameznika v program javnih del,

spreminja se tudi delež sofinanciranja plač udeležencev glede na stopnjo brezposelnosti, ki ga zagotavlja Zavod za zaposlovanje. Ta je lahko 90, 85, 75, 65 oziroma 55 odstotkov II. bruto plače, razliko zagotavlja naročnik javnih del – občina.« Občina Cerknica ima v regiji najnižjo stopnjo brezposelnosti v obdobju januar–avgust 2017, ki znaša 8,6 odstotka in je podlaga za določitev deleža zavoda. Delež sofinanciranja v letu 2018 s strani zavoda je le 55 odstotkov, preostanek pa zagotavlja občina iz občinskega proračuna. Na občini se strinjajo, da je sodelovanje z Uradom za delo Cerknica ključnega pomena, vendar uradu predlagajo, da bi organiziral predhodni sestanek z izvajalci, kjer bi lahko pridobili informacije o dolgotrajno brezposelnih osebah, predvsem o stopnji in smeri izobrazbe. »Trenutno imamo situacijo, ko zavod razpolaga z dolgotrajno brezposelnimi osebami, ki izpolnjujejo pogoje za vključitev, nimajo pa ustrezne stopnje izobrazbe glede na potrebe izvajalcev in pogodbe o izvajanju javnih del, ki jih imajo ti podpisane z Zavodom za zaposlovanje,« razloži Bizjakova. Občina si bo tudi v prihodnje prizadevala, da bo lahko vsem izvajalcem, ki izkažejo potrebo po javnih delih, omogočila prijavo in sofinanciranje deleža plače. »Nikoli ni bil noben izvajalec zavržen s strani Občine Cerknica kot naročnika programa javnih del,« zaključi Bizjakova.

VAREN POGLED NA SVET

- VARNOST IN ZDRAVJE PRI DELU •
- USPOSABLJANJE •
- MERITVE V DELOVNEM OKOLJU •
- POŽARNO VARSTVO •
- KOORDINACIJA NA GRADBIŠČU •
- SVETOVANJE IN INŽENIRING •

10 let **Lentus**

CESTA 4: MAJA 61 TEL: 0590-51-200
1380 CERKNICA GSM: 041-901-508
INFO@LENTUS.SI
WWW.LENTUS.SI

Mladi in izbira poklica

V mesecu februarju so se v okviru projekta PIN – Podjetna in inovativna Notranjska, ki se v okviru LAS Notranjska izvaja tudi v Osnovni šoli Notranjski odred Cerknica in podružnični osnovni šoli v Grahovem, pričele delavnice za otroke zaključnih razredov.

Predstavniki Notranjskega ekološkega centra Cerknica in Območne obrtno-podjetniške zbornice Cerknica, ki sta partnerja v projektu PIN, **Barbara Grum Vogrin**, **Tomaž Stojanovič** in **Silva Šivec**, so se z mladimi pogovarjali o izbiri poklica – sposobnostih, talentih, hobijih in željah, na podlagi katerih mladi oblikujejo svojo odločitev za izbiro poklica, trendu poklicev prihodnosti, obrtnih in deficitarnih poklicih, štipendiranju, prekvalifikacijah, nacionalnih poklicnih kvalifikacijah, mojstrskih izpitih ter formalnih in neformalnih oblikah znanja.

Dotaknili so se tudi prednosti in slabosti dela v posameznih poklicih, zaposljivosti, tako v javnem kot realnem – gospodarskem sektorju, ter »vrednotenju« del. Nekateri so prelistali revijo Kralji ulice, ki jo izdajajo brezdomci, in osvetlili tudi dejstvo, da je meja med uspehom in neuspehom krhka, vsak poklic pa potreben, svojevrsten, definiran z zahtevami po strokovnem znanju, disciplini in odgovornosti.

Mladi zadnjih razredov so v svoji poklicni izbiri v večini že opredeljeni. Imajo jasne, visoko zastavljene življenjske cilje, ki jih imajo namen uresničiti preko vpisa na srednje tehnične šole in gimnazije. Nabor bodočih srednješolcev, ki bodo nadaljevali izobraževanje na poklicnih šolah, je, žal, majhen. Mladi so »potožili«, da je vpliv staršev pri izbiri poklica prevelik in odločujoč.

Delavnice z različnimi podjetniškimi in inovativnimi vsebinami se bodo odvijale vse do zaključka šolskega leta. ■

☞ Silva Šivec ☞ Barbara Grum Vogrin

Povrnejo vam do 2.500 evrov

Javni štipendijski, razvojni, invalidski in preživninski sklad je že junija objavil javni razpis za sofinanciranje šolnin za dvig izobrazbene ravni. Kot pišejo, naj bi bil namen javnega razpisa povečati vključenost v vseživljenjsko učenje (VŽU) ter izboljšati kompetence, ki jih odrasli potrebujejo zaradi potreb na trgu dela. Prav tako pa bi s spodbudami radi pripomogli k večji zaposljivosti in mobilnosti ter osebni razvoju in delovanju v sodobni družbi.

Upravičenci se lahko prijavijo na razpis za povračilo šolnin za izobraževanje do največ V. stopnje. Sklad jim bo lahko povrnil do 2.500 evrov pod pogojem, da so stroški šolnin nastali od šolskega leta 2014/15 do 2017/2018. Prav tako pa bodo povrnjeni tudi stroški za mojstrski, delovodski in poslovodni izpit, ki so nastali od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2018.

Prijavni obrazec in druge informacije so dostopne na www.sklad-kadri.si. ■

☞ Javni štipendijski, razvojni in preživninski sklad ☞ Ljubo Vukelič

SPS pomaga do bančnih kreditov

☞ Slovenski podjetniški sklad

Slovenski podjetniški sklad (SPS) je sredi februarja objavil javni razpis za odobravanje garancij za zavarovanje bančnih kreditov. »Skupno v višini 79,2 milijona razpisanih garancij s subvencijo obrestne mere bodo tudi letos preko SPS lahko najemala mikro, mala in srednje velika podjetja za kredite, ki jih bodo predhodno odobrile banke,« so zapisali v SPS. Obljubljajo, da bodo na ta način podjetjem omogočili lažji, hitrejši in cenejši dostop do bančnih kreditov. Podjetniški sklad namreč pri najemu kredita vstopa kot garant, ki podjetju zagotovi 60- ali 80-odstotno zavarovanje bančnega kredita. Poleg zelo ugodnega zavarovanja pa obljublajo tudi znižane obrestne mere, ki je v okviru treh kreditno-garancijskih linij prilagojena glede na stopnjo razvitosti in starosti podjetja. Ocenjujejo, da bo 79,2 milijona evrov garancij za bančne kredite s subvencijo obrestne mere dovolj za podporo okoli 400 podjetij, ki bodo na ta način okrepila konkurenčno delovanje na trgu in izboljšala tržni položaj. Spodbudni so podatki, da naj bi bilo v obdobju 2007–2016 preko garancijske sheme skupno podprtih preko 3.000 projektov, ki so izvedli za okoli 1.289 milijonov evrov investicij. »Učinki podprtih podjetij z garancijami SPS kažejo dobre poslovne rezultate, koristne za celotno slovensko gospodarstvo,« so prepričani v skladu. Več podatkov o javnem razpisu pa je dostopnih na spletni strani www.podjetniskisklad.si. ■

Pustna povorka v Cerknici se je uvrstila na seznam **TOP 6 karnevalov** v Evropi. **John Bills**, ki je karnevale po Evropi obiskal, si je cerkniškega ogledal leta 2015. Ostal mu je v spominu in ga je z veseljem uvrstil na lestvico šestih najboljših, čeprav naj bi imel fobijo pred žabami, ki jih po ulicah Cerknice ne manjka.

📍 Pustno društvo Cerknica 📷 Zoran Vidrih

Izjava predsednika Pustnega društva Cerknica Dušana Petriča Duleta ob koncu pustnih prireditev na FB:

» Tokulelelelele tokuuuu. :) **HVALA** skoraj 25 tisočim, ki so nas obiskali v tem butalskem tednu ... **HVALA** najboljši, edini in nenadomestljivi ekipi Pustnega društva Cerknica ... **HVALA** vremenu ...

HVALA sponzorjem in donatorjem in ne nazadnje **HVALA** vsem in vsakemu posebej, ki so nam pomagali Cerknico zopet za en teden narediti pravljico. Skupaj smo najboljši in nepremagljivi ...«

📷 Zoran Vidrih

📷 RTVSLO.SI
OŠ Notranjski odred Cerknica se je uvrstila v četrtfinale tekmovanja **Male sive celice**.

Slovenski akrobati **Dunking Devils**, med njimi sta tudi Cerkničana **Jan Žnidaršič** in **Gašper Novak**, so v zadnjih tednih snemali desetdelno spletno serijo (Fly Guys) za zagon Facebookove platforme Facebook Watch. Devet epizod je posnetih prav v Sloveniji: v Kopru, Ljubljani, na Bloškem jezeru, v kamnolomu Verd, na Gradu Snežnik, na Veliki planini, v muzeju Slovenskih železnic ...

📍 www.delo.si
📷 Katja Pokorn

📷 Ljubo Vukelič

Obilna pošiljka snega je omogočila, da so na Menišiji znova pripravili 1800 metrov dolgo sankiško progo od Kožljeka proti Begunjam.

Skupina **Nočna pravila** je za videospot **Samo malo** na spletnem portalu YouTube dosegla več kot **200.000 ogledov**.

Rdeči križ posebno pozornost namenja starejšim. Ob visokih jubilejih jih prostovoljci Rdečega križa presenetijo z obiskom, majhno pozornostjo in lepimi željami. V februarju so 90. rojstni dan praznovali: **Marija Gruden, Matija Mišič, Franciška Zakrajšek** in **Jože Gruden** iz Cerknice ter **Justina Krašovec** z Rakeka.

Čestitke!

Škofov blagoslov

✉ Anita Leskovec 📷 Klara Žnidaršič

28. januarja, na nedeljo svetega pisma in ob 130-letnici smrti ustanovitelja redovne družine salezijancev, sv. Janeza Boska, je pomožni škof **msgr. dr. Franci Šuštar** pri osmi maši blagoslovil obnovljena okna, nova vetrolovna vrata in nadstreške nad tremi vhodi farne cerkve. Župniku **Jožefu Krncu** in župljanom je namenil obilo prijaznih misli, čestital in se zahvalil za skrb za cerkev, ki v Cerknici stoji v osrčju kraja in je skupen dom verujočih, pa tudi vseh krajanov, saj blagoslov molitev seže tudi do njih. Osvetlil je lik Mojzesa ter poznejših prerokov, še posebej don Boska in Frančiška Saleškega, zavetnika vizitantk, katoliškega tiska, pisateljev in časnikarjev. Ob koncu je zaželel, da bi besede Svetega pisma sprejeli kot ljubezensko pismo Boga do vsake duše. Obilo blagoslova božje besede želi tudi letošnjim birmancem, saj je daroval tudi sveto mašo in vsakemu poklonil knjigo vseh knjig – Sveto pismo. ■

Kulturni praznik na rakovski šoli

✉ 📷 Mojca Podobnikar

Kot nosilka naziva »kulturna šola« daje OŠ Jožeta Krajca Rakek poseben poudarek primerni obeležitvi dni in dejavnosti, povezanih s kulturo. Učence predmetne stopnje je že nekaj dni pred praznikom obiskal dramski igralec **Pavle Ravnohrib**. V uro trajajočem pogovoru jih je seznanil s svojim življenjem in delom. Povedal jim je, kakšno je življenje dramskega igralca, katere so prednosti in slabosti igralskega poklica, katere vloge so ga najbolj zaznamovale. Igralec je spregovoril tudi o svojem odnosu do Franceta Prešerna, saj ga je prav on upodobil na filmskem platnu. Kot se za kulturni praznik spodobi, je igralec deklamiral Zdravljico. Učencem razredne stopnje se je dan pred kulturnim praznikom predstavila šolska dramska skupina Rakci z uprizoritvijo koruške pravljice o Mojci Pokrajculji. Predstava je bila glasbeno obarvana, saj so mladi igralci ob glasbeni spremljavi učiteljice **Tine Milavec** tudi zapeli. ■

Peli so jih ob krušni peči

✉ Valerija Klemenc 📷 Marija Leskovec

Ljudske pevke Jezerska tršca, ki delujejo kot kulturna sekcija pri PGD Dolenje Jezero, so v četrtek, 22. februarja, pripravile delavnico ljudskega petja. Pevke želijo duhovno izročilo Jezercev prenesti na mlade in vse tiste, ki radi prepevajo in prisluhnejo ljudskemu petju. Pripravile so zajeten izbor ljudskih pesmi, ki so jih nekoč prepevali vaščani ob krušni peči. Druženje ob topli peči je ohranilo bogato tradicijo prepevanja vse do današnjih dni. Ljudska pesem je spremljala ljudi podeželja iz roda v rod. Na Jezeru se je veliko pelo. Pevke hranijo še lastnoročno zapisna besedila, žal pa je nekaj tudi takih, za katere ni več poznanih napevov.

Na druženju so spoznali načine ljudskega petja in se naučili nekaj pesmi – Majhna sem bila, Ciganček, Zima je prišla, Kje so tiste rož'ce moje, Po cesti gre en star drugar ... Vsak udeleženec je prejel brošuro z besedili. Okrepčali so se s čajem in suhimi »škundrik«, čisto tako kot v starih časih. ■

V znamenju kulture

☞ Urška Knez ☞ Klara Žnidaršič

V soboto, 3. februarja, smo v dvorani Salezijanskega mladinskega centra v Cerknici praznovali slovenski kulturni praznik. Kulturni večer smo pripravili z željo, da bi slovensko tradicijo prenašali na mladi rod. Spomnili smo se nekaterih pomembnih virov naše kulture. Ravno na dan naše prireditve smo obhajali 260. obletnico rojstva Valentina Vodnika. Spomnili smo se ga z njegovo domoljubno pesmijo Dramilo. Program so oblikovali oba župnijska pevski zbor in mnogi recitatorji mlajše in starejše generacije. Recitali so pesmi Otona Župančiča, Franceta Prešerna in Kajetana Koviča. Na koncu nas je nagovoril župnik **Jožef Krnc** in nam podelil blagoslov. Srečanje smo nadaljevali z živahnim pogovorom ob čaju in sladkih dobrotah. ■

Zimski Kunaverjev pohod ...

☞ Mitja Fajdiga ☞ Katarina Intihar

... je Turistično društvo Rakek izpeljalo v soboto, 17. svečana; izpelje se le v snežnih pogojih in letošnji je bil tretji po vrsti. Udeležilo se ga je 33 pohodnikov, ki so jih vodili **Štefanija Šebalj Mikše, Davor Intihar** in **Mitja Fajdiga**. Na zbornem mestu pred železniško postajo Rakek so se pohodniki ogreli s čajem in podprli z domačimi dobrotami, ki so jih pripravile članice društva Klasje. Pot nas je vodila najprej na Stražnik; nadaljevali smo v osrčje Rakovega Škocjana in mimo Malega naravnega mosta spešili do Hotela Rakov Škocjan, kjer smo se podprli z enolončnico in čajem ter se odpočili. Na Rakek smo se vračali po običajni poti letnega pohoda, ki bo letos 2. junija. Zaradi visokega snega je bil pohod, kljub kratkosti (10 km) in vdeleni gazi, spodobno naporen, zaradi zimske idile pa poseben. ■

KMETIJA ANDREJČIČ
Grahovo 52,
1384 Grahovo
☎ 031 435 422

ŠPILARJEV MLIN

PRI NAS LAHKO KUPITE:

- ♥ **BIO MOKE** (pšenično, pirino, rženo, koruzno, ajdovo, ječmenovo in moko dvoznice),
- ♥ **BIO PŠENIČNI ZDROB IN POLENTO,**
- ♥ **BIO JEŠPRENJ, BIO AJDOVO IN PIRINO KAŠO.**

POLEG PRODAJE NA NAŠI KMETIJI NAS NAJDETE
TUDI NA TRŽNICI V CERKNICI:

VSAKO SREDO 9⁰⁰ - 12⁰⁰
VSAKO SOBOTO 8⁰⁰ - 12⁰⁰

 spilarjev_mlin

 Špilarjev mlin

Oratorijski dan

☞ Elektra Korošec ☞ Simona Lekšan

Animatorji smo se zbrali v župnišču v Cerknici in se odločili, da otrokom predstavimo svetnika, ki je nam kot salezijanski župniji najbližje. Izbrali smo sv. Janeza Boska in praznovali njegov odhod v nebesa, ki je sovpadal z datumom oratorijskega dne. Spoznavanje don Boska in njegovega življenja smo prepletli s praznovanjem ter vse skupaj povezali s sv. mašo. Dan smo zaključili z malce manj globokimi temami – hrano. Natančneje kar s tortami, ki so jih spekli na eni izmed delavnic. Rekla bi, da so otroci tekom dneva uživali, zato animatorji upamo, da se vidimo tudi na naslednjem oratorijskem dnevu, 28. aprila. ■

Na srečanju folklornih skupin

☞ Damijana Škrjaj ☞ Eva Križaj

17. februarja je v dvorani Gasilskega doma Ligojna potekalo eno prvih območnih srečanj folklornih skupin v letu 2018. Na prireditvi z naslovom Boš videl, kaj dela Dolenc so se predstavile folklorne skupine OI Vrhnika, OI Ribnica in OI Cerknica. Folklorna skupina Rak Rakek, pod umetniškim vodstvom **Vide Žlogar**, je za tekmovanje pripravila splet z naslovom Dragonar je prijezdil. Ob spremljavi harmonike, kontrabasa in klarineta je zaplesalo osem parov, s pevsкими vložki ljudske pesmi Dragonar je prijezdil, v izvedbi članic in članov folklorne skupine pa je avtorica postavitev poskrbela za pestro in zanimivo predstavo. Rakovski folklorniki z nestrpnostjo pričakujejo strokovno oceno **Marije Kapušin** ter se veselijo nadaljnjih nastopov, ki jih bo letos še najmanj 23. Prvi že 16. marca, ko se bodo folklorniki pridružili ostalim nastopajočim na prireditvi ob krajevnem prazniku Rakeka. Sicer pa člani folklorne skupine z veseljem pričakujejo festival Slovenija na Ohridu, kjer se bodo predstavili konec junija. ■

Nove jame?

☞ ☞ Matej Zalokar

Za rakovške jamarje je Rakov Škocjan poligon, ki ga raziskujemo že vse od ustanovitve društva. Kljub temu da so se tu kalile mnoge generacije raziskovalcev, pa še vedno raziščemo nove jame. Tudi tokrat je bilo temu tako. **Marko Matičič** je med pregledovanjem terena odkril dve možni lokaciji. **Miha Prudič**, **Matej Zalokar** in Marko Matičič smo tako prvo brezno na februarjski akciji raziskali ob trasi električnega daljnovoda Rakov Škocjan–Rakek. 15 metrov globoko sprano brezno, ki pa se na žalost konča s podorom. Brezno je do sedaj ostalo neregistrirano zaradi zmede z lokacijo, saj se nedaleč nahaja brezno podobnih dimenzij. Druga lokacija, ki smo jo ta dan obiskali, je bila skoraj ob glavni makadamski cesti, ki se vije skozi park. Lep spodmol, glede na ostanke verjetno uporabljen za zavetišče živali in ljudi. Pozneje se je izkazalo, da je spodmol že znan, vendar slabo lociran. Po pogovorih z domačini smo ugotovili, da so ga starejši ljudje že poznali in uporabljali za zavetišče, predvsem v času polhanja. V lanskem letu smo samo člani JD Rakek v kataster jam oddali rekordnih 160 novih jam. Letos smo ponovno aktivno začeli z raziskavami. Vsaj ena, ki bo dobila uradno številko, pa bo zagotovo tudi iz Škocjana. Jam ne bo zmanjkalo, za nove jamarje pa je tudi še prostor v društvu. ■

Na Tinjan na izlet

☞ ☞ Boža Vesel

Pohodniki Društva upokojencev Rakek smo se 15. februarja odpravili na Primorsko. Zbrali smo se pred prostori društva in se z avtomobili odpeljali po avtocesti do Črnega Kala in pot nadaljevali do vasice Osp. Od daleč smo zagledali Osapsko steno, markantno polkrožno previsno steno, ki je zaščitni znak Ospa, ene najstarejših vasic na Slovenskem. Avtomobile smo parkirali v bližini kampa in se peš napotili na Tinjan, zadnji razgledni hrib na slovenski planinski transverzali, preden se dokončno spusti do našega morja v Ankaranu. Naša vodnica je bila **Jana Skuk**. Slaba ura hoje po planinski poti, ki se vije tudi prek travnatih senožet, od koder smo imeli lep pogled nazaj na vasico Osp in Osapsko plezalno steno ter na črnokalski viadukt. Tinjan je slikovita gručasta vasica, ki stoji na vrhu istoimenskega hriba (374 metrov). Središče naselja je ob cerkvi sv. Mihaela. Pred njo stoji stara lipa, kjer smo pomalicali in uživali ob lepem sončnem vremenu in pogledu na Tržaški zaliv. ■

Izdelali smo si svoje »dilce«

✍ Kristina in Nataša Kebe 📷 Kristina Kebe

Življenje ob Cerknškem jezeru je prebivalcem prinašalo in še prinaša različne izzive. Domačini so se s svojo iznajdljivostjo nanje odzvali na zanimive načine. Tudi z inovativnimi izdelki. Ena od posebnosti območja so prav gotovo lesene drsalke.

Edinstvene naravne lastnosti presihajočega jezera ponujajo možnosti za raznovrstne aktivnosti skozi vse leto. Pozimi jezero lahko zamrzne in široka ledena ploskev že od nekdaj privablja drsalce. V preteklosti so v domovih ob Cerknškem jezeru nastajale doma izdelane lesene drsalke, to so »šmrkle«, »krple« in »plohki« ali »dilce«. Drsalke so omogočale hitrejši prehod čez zamrznjeno jezero in tudi zabavo.

V okviru projekta Zgodbe rok in krajev LAS Notranjska bodo v letu 2018 pripravili niz zanimivih srečanj, katerega namen je prenos različnih znanj. V februarju so se v Zavodu za ohranjanje naravne in kulturne dediščine Jezerski hram odvijala srečanja na temo izdelave lesenih drsalk. V zavodu hranimo bogato etnološko zbirko predmetov, ki so jih uporabljali jezerjani. Pomembno mesto v zbirki imajo lesene drsalke. Na prvem srečanju smo spoznali specifično drsanje na Cerknškem jezeru in drsanje skozi čas. Zbirko je predstavil mentor in poznavalec drsanja na Cerknškem jezeru **Vekoslav Kebe**. Poskrbel je, da si je vsak udeleženec izdelal svoje lesene drsalke. V okviru projekta Zgodbe rok in krajev LAS Notranjska se bo v marcu odvila tudi delavnica pletenja košar, v aprilu pa še delavnica izdelave jezerskega čolna. ■

MEGADOM

URESNIČI IDEJE CENEJE!

VRTNI CENTER PODSKRAJNIK

SEMENSKI
KROMPIR

NA ZALOGI

BELA TEHNIKA in MALI
GOSPODINJSKI APARATI

NAKUPUJ
BREZ DDV

* Akcija velja za vsa tovarna znamena artikla. Slike so simbolične.

SALON KOPALNIC IN KERAMIKE

NOVO

HIŠNE
SAVNE

ZA DOMAČI wellness

gorenje KURAMBA

STENSKÉ PLOŠČICE
LUCY 65 WHITE

dimenzija 25 x 60 cm

13⁹⁰ €

BLOSSOM WHITE
DC WAVES 3D

dimenzija 25 x 60 cm

16⁹⁰ €

31. 3. 2018

-50%

* BREZPLAČNO svetlovanje, GRATIS 3D izris v pogledu, GRATIS izmera in montaža, HITRI dobavni rok, stolčni modeli že od 30 do največ 60 dni, GRATIS dostava in GRATIS strokovna montaža.

Nove kuhinje

alples

www.alples.si

MEGADOM PODSKRAJNIK • PODSKRAJNIK 102, 1380 CERKNICA • tel: 01/705 0 705

ODPRTO: pon.-pet. 7:00-19:00, sob. 7:00-13:00 • • www.megadom.si

KUPUJTE NA OBROKE

👍

BANKA KOPER • SUMMIT LEASING • NLB

AMERICAN EXPRESS • DINERS OBROKI

Za pusta domače jedi

☞ 📷 Joško Cerkvenc

Turistično društvo Cerknjsko jezero se že nekaj let s ponudbo hrane in pijače vključuje v pustno dogajanje v Cerknici. Tudi letos je bilo tako. Na sončno, pustno nedeljo smo člani Turističnega društva Cerknjsko jezero v središču Cerknice, na tržnici, postavili mobilno hiško, ki jo občani in občanke že dobro poznajo izpred cerknjskega kulturnega doma v prazničnem času. Tokrat smo v njej stregli ričet s klobaso, ocvirkovko, krofe in tople napitke. Člani si želimo, da bi obiskovalcem pustnega karnevala ponudili tudi domače jedi in dobrote ter na ta način, poleg etnološke, propagirali tudi kulinarčno pestrost Notranjske. Pustne šeme in drugi obiskovalci naše stojnice so se pri nas lahko krepko okrepčali ter se napolnili z energijo za pustno rajanje. ■

Zimske počitniške urice

☞ 📷 Anita Leskovec

Letošnje počitniške dni je zima posipala s snegom, za nepozabno počitnikovanje pa je poskrbela tudi cerknjska knjižnica. Šolarji od četrtega razreda dalje so se lahko prijaviili na dopoldanske štiridnevne računalniške urice z računalničarjem Markom ter na petkovo skupno reševanje slovenskega knjižnično-muzejskega MEGA kviza s knjižničarko Anito. Kljub temu da se je v hladnih dneh težko odlepiti od toplote domačega ugodja, udeleženci niso obžalovali svoje odločitve. Iz knjižnice so odhajali z darilno knjigo in mapo v naročju in oboroženi z novimi spoznanji, ki jih bodo lahko že kmalu unovčili pri svojem nadaljnjem nabiranju znanja v šolskih klopeh. Letošnji nacionalni kviz, ki nosi naslov KRAS = KAMEN + VODA, lahko šolarji rešujejo preko spleta ali na natisnjenih reševalnih polah, ki jih v knjižnici lahko oddajo do 15. maja. ■

Izobraževanje o demenci

☞ Julija Perko

V marcu bomo v Demenci prijazni točki, ki smo jo vzpostavili v okviru Večgeneracijskega družinskega centra Cerknica, v sodelovanju z DEOSOM – Centrom starejših Cerknica in Društvom Spominčica, organizirali predavanja za različne poklicne skupine, z namenom oblikovanja osebam z demenco prijaznega okolja, ki jim nudi varnost, podporo, pomoč in dostop do storitev. K sodelovanju smo povabili policiste, gasilce, bančnike, poštno uslužbenke, trgovce, gostince, knjižničarje, lekarnarje in Center za socialno delo. Namen izobraževanja je opolnomočiti zaposlene, da bodo prepoznali morebitne bolezenske znake pri uporabnikih in ustrezno ukrepali. Demenci prijazno okolje omogoča ljudem z demenco varnost, podporo, pomoč, razumevanje in dostop do storitev, ki so jih vajene in jih potrebujejo. ■

Ponujamo vam široko ponudbo obutve, oblačil, kozmetike, vse za šivanje in še veliko več!

Vabljeni!

Trgovina
MODA

Urnik
pon-pet: 8:00-19:00
sob: 8:00-12:00

tel: 081-610-044,
Cesta N. odreda 9, 1386 Stari trg pri Ložu

Zaposlimo:

**zavarovalne
zastopnike in
pomožne
zavarovalne
zastopnike (m/ž)**

Priložnost

na področju trženja zavarovanj v Območni enoti Postojna -
Predstavništvo Cerknica

Pričakujemo:

- srednješolsko izobrazbo ekonomske ali druge ustrezne smeri (V. stopnja)
- dovoljenje AZN za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja (pogoj pri zavarovalnih zastopnikih)
- vozniški izpit B kategorije
- poznavanje dela z ustreznimi programskimi orodji
- samostojnost in samoiniciativnost
- komunikacijske sposobnosti

Omogočamo:

- ustvarjalno delovno okolje
- strokovno izobraževanje in izpopolnjevanje
- samostojno in dinamično delo
- stimulatívno nagrajevanje
- varno zaposlitev

Delovno razmerje z izbranimi kandidati za delovno mesto zavarovalni zastopnik bomo sklenili za nedoločen čas, s polnim delovnim časom in šestmesečnim poskusnim delom.

Delovno razmerje z izbranimi kandidati za delovno mesto pomožni zavarovalni zastopnik pa bomo sklenili za določen čas, s polnim delovnim časom ter z možnostjo podaljšanja za nedoločen čas.

Ponudbe z življenjepisom in dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite do vključno **16. 03. 2018** na naslov: **ZAVAROVALNICA TRIGLAV, D.D., Miklošičeva 19, Ljubljana**, ali na elektronski naslov **kadri@triglav.si**. Pod "zadeva" navedite: **ZAVAROVALNI ZASTOPNIK oz. POMOŽNI ZAVAROVALNI ZASTOPNIK PO.**

Zavarovalnica Triglav, d.d.

triglav

www.triglav.eu

Bližajo se toplejši in daljši dnevi, zato svoje domove opremite s komarniki in senčili STRLE.

Obiščite nas v salonu v IC Podskrajnik 70, kjer vam bomo svetovali, katero senčilo in komarnik izbrati za vaš dom.

STRLE
senčila – komarniki

www.strle.net • 01 709 66 46

Avtorica: **Maruša Opeka** Fotograf: **Ljubo Vukelič**

Dare Vengust

V 70. in 80. letih brez njega skorajda ni minila zabava. »Ljudje so se res znali zabavati. Drugače kot danes,« pravi Dare Vengust, pevec in kitarist pri odmevnih skupinah, ki so v tistih časih nastopale po Loški dolini, Blokah, Cerknici, Postojni in tudi širše.

Njegova glasbena pot se je začela leta 1967 v ansamblu Raki. To je bil rakovski band. »Vsako soboto smo igrali v nekdanjem Hotelu Jezero v Cerknici, kjer je danes banka SKB. Takrat smo bili mulčki pri sedemnajstih,« se spominja Dare. Bali so se, da bi na njihov nastop prišel kateri od profesorjev s srednje šole, saj tovrstno udejstvovanje ni bilo zaželeno. Kot tudi ne (pre)dolgi lasje. »Igrali smo v hotelu v Škocjanu. To je bilo imenitno,« se nasmehne sogovornik.

Ansambel Raki je razpadel, ker je mlade fante čakala vojaška obveznost. Je pa glasba Dareta spremljala tudi v vojski. »Pri vojakih smo imeli super band. **Ivo Mojzer** je pel in igral bobne, imeli smo dobrega klaviaturista iz Pule, basist je bil na pol Madžar, pevec pa je bil iz Makedonije,« našteva sogovornik in pripomni, da glasbenike povsod takoj »ponucajo«.

Po prihodu iz vojske so na Rakeku konec leta 1971 ustanovili nov ansambel, »Odmev se mu je reklo«, ki pa je bil skupaj samo leto dni in pol. Vengust je potem že leta 1973 dobil novo ponudbo postojnske skupine Metronomi, dve leti zatem pa je prestopil k skupini Venera, ki je igrala v Hotelu Kras v Postojni. Igrali so za goste hotela, so pa imeli nastope tudi po širši regiji. »To je bila res kakovostna zasedba – **Čarli Novak, Davorin Čekada, Branko Može** in jaz,« pojasni.

V Veneri je igral do leta 1979. Po letu dni premora se je vrnil k Metronomom. Osemdesetega se je v Cerknici odprla Restavracija. »To so bili najbolj »ludki« časi,« se nasmehne, »ko je bilo polno, so Restavracijo zaprli in nisi prišel noter. Za pusta je bilo polno tri dni.«

Kot mladi, neuveljavljeni glasbeniki so sprva ves honorar namenjali novim inštrumentom, potem pa se je dalo s »špili« zaslužiti lep denar. »Sploh niso vprašali. Dobili smo toliko, kot smo rekli, drugače kot danes,« pove.

Vengust se je poklicno izučil za gozdarja. Opravljeno pa ima tudi nižjo glasbeno šolo. Učil se je klavirja, pozneje še kitare. Z mano deli simpatično anekdoto, kako se je vpisal v glasbeno šolo: »S sosedom sva se igrala. Bila sva vsa potolčena, umazana, ko ga je mama poklicala, da se gresta vpisat v glasbeno šolo. Oblekla ga je v belo srajčko, umila. Tudi jaz sem hotel v glasbeno šolo in sem šel kar tak, ves umazan. Profesorica **Renata Rebolj** me je poznala, vedela je tudi, da rad pojem: »Ja, Darči,

kaj bi pa ti?« »Jaz bi se tudi vpisal.« »Kaj bi pa igral?« »Kar bo Mitja (op. a. sosed).« »Klavir ... Pa doma vedo?« »Ne ...« se spominja pogovora Dare, ki je šel mamo potem vendarle vprašat, če lahko igra klavir. Doma so mu dovolili, vpisal se je v glasbeno šolo, se pa mama ni mogla nehati opravičevati profesorici zaradi umazanega otroka. V glasbeno šolo je rad hodil, mu je bilo pa težko, ker so harmonikaši že kmalu lahko igrali Avsenika, on pa je moral preigravati Mozarta in Bacha. Vendar je profesorjema **Mirku** in **Renati Rebolj** še danes hvaležen, saj je prepričan, da mu je dala ravno klasična glasba dobro podlago za poznejše glasbeno udejstvovanje.

Na pragu devetdesetih let pa je Vengusta veselje do nastopov minilo. »V hotelih smo morali igrati po tiho, mulcem nismo bili več zanimivi, zato sem rekel, da imam dosti,« pove. Pri tem se ne pozabi zahvaliti svoji ženi za vso potrpežljivost, saj je bil kot glasbenik veliko zdoma. Čeprav po zabavah že lep čas ne igra več, pa ga še vedno ni veliko doma. Našel si je nove hobije – je član rakovškega lovskega društva, planinari, teče na smučkah. Presenečena sem, da je osvojil kar sedemindvajset vrhov nad 4.000 metri nadmorske višine. Dvakrat je stal na Mont Blancu, najvišjem vrhu Evrope. V visokogorje vodi tudi prijatelje. Veselje je pred leti našel v smučarskem teku. »V okviru svetovne serije sem tekel že na Švedskem, Češkem, v Italiji, Estoniji in Švici,« se pohvali.

Z glasbo si pa vendarle nista povedala zadnje. Pred petimi leti ga je **Krsto Klarič – Kike** povabil v Klapo Galeb. »To je pa za dušo, na stara leta,« pove Dare, a pri tem namigne, da vse skupaj že spet prerašča okvire hobija – v skupini je nekaj mladih, zagnanih glasbenikov, poleg tega pa je glasba dalmatinskih klap v Sloveniji zelo priljubljena, tako da povabila na nastope kar dežujejo.

Avtorica: **Miha Jernejčič** Fotograf: **Ljubo Vukelič**

Hribljane

Hribljane so vasica s štirimi hišami in devetimi prebivalci, kjer je vse dovolj blizu in hkrati dovolj daleč. »Tu smo zdaj sami priseljenci,« pravi Slavko Kovačič, pa čeprav se je »priselil« že leta 1952. Po vojni je bila namreč vas zapuščena.

Propadajočo hišo je kupil oče Slavka in **Franceta Kovačiča**, ki v vasi živita še danes. Mnogo okoliških vasi se imenuje po priimkih, a čeprav je priimek Hribljan kar pogost v naših krajih, domačini menijo, da naj se vas Hribljane ne bi imenovala po priimku. Ne spomnijo se, da bi slišali, da bi kdaj tu živel kakšen Hribljan, tako da je vas najbrž svoje ime dobila zaradi lege na hribu. »Pred vojno, 1931. leta, je tu živelo 24 prebivalcev v dveh hišah,« pravi **Marija Kovačič**, Slavkova žena. V preteklosti sta tu živela dva brata, ki pa sta bila skregana, zato sta bila vsak v svoji hiši, imela vsak svoj mlin in tudi vsak svojo cesto do mlina. Tudi ob mlinih pod vasjo, ki sta danes zapuščena, so bili naseljeni.

Od 24 prebivalcev do prazne vasi

Po vojni je bila vas zapuščena. Slavko in France se spominjata pripovedi o tukajšnjem dogajanju: »V sosednji hiši so spali partizani. Župnik jih je prišel opozoriti, naj stražijo, naj ne spijo, ker se mu je zdelo, da jih je nekdo izdal. Pa so vseeno zaspali, nato pa so jih domobranci obkolili in pobili. Nekaj jih je pomrlo, nekaj se jih je odselilo in vas

se je izpraznila.« Oče Slavka in France, Alojz, je bil po vojni na Štajerskem, nato pa se je vrnil v domače kraje. Dobil je službo cestarja, skrbel za cesto med Sv. Vidom in Cajnarji in se preselil v takrat prazne Hribljane.

Pred štirimi leti sta parcelo v vasi kupila računalniška programerja **Maja Brajnik** in **Joh Dokler** ter pred dvema letoma začela graditi novo hišo. »Zakaj iz Ljubljane v Hribljane? A socialnost,« v šali reče Joh. »Imava to srečo, da lahko delava od doma,« pravi Maja, »zato sva si želela lokacije v naravi. Ko sva si prišla ogledat to parcelo, je bil avgust, zunaj menda okrog 40 stopinj, pa sva sedela tu zraven v senčki in se odločila, da je to to.« Pravita, da je tu internet še hitrejši kot v Ljubljani, zanimivo pa se jima zdi tudi, da je od njunega prejšnjega stanovanja na Prešernovi cesti pa do Hribljan le 22 km zračne razdalje. »S centra Ljubljane se lahko z avtobusom pripelješ do Iškega Vintgarja, nato pa greš lahko že peš,« pravi Joh, »le čez reko je treba.« Kljub temu da je Ljubljana tako blizu, pa je okolje povsem drugo: »Tu lahko slišiš tišino,« pravita. Starejšim prebivalcem vasi se zdi

»Ko so prijatelji iz Ljubljane slišali, kam se seliva, se jima je zdelo to skoraj v nekem drugem svetu.«

to smešno. »Moja žena je, ko sta prišla Joh in Maja, kar direkt vprašala, kaj jima je, da sta iz Ljubljane prišla sem,« pravi Slavko, »saj v Ljubljani imaš vse, tukaj pa nič.« Maja se s tem ne strinja. »To, da je v Ljubljani vse na enem mestu, sploh ni res. V Cerknici je vse na enem mestu. Brezplačno parkiraš, pa imaš zraven pošto, banko, trgovino, glasbeno šolo, pa še zdravstveni dom, vrtec, šolo ... Do vsega je mogoče priti peš v petih minutah. Pa poskusite to v Ljubljani,« pravi mati najmlajšega prebivalca Hribljan, osemletnega **Paskala**.

Kosmati sosedje

Ima pa življenje v tako odmaknjenem majhnem kraju, obdanem z naravo, še eno posebnost: stike z divjimi živalmi. Slavko in France sta lovca, medvedov sta videla že toliko, da jih že zdavnaj ne štejeta več, jima bo pa za vedno ostala v spominu prigoda, ko sta morala pred enim bežati: »Že dolgo let nazaj je bilo, mislim, da 88. leta. V bližnjem potoku sva lovila ribe, pa sem ga zagledal. Šepnil sem Francetu: »Zdaj bo medved prišel tam ven. Lej to, kako bo bežal. Sva začela kričati, da bi ga prestrašila, medved pa proti nama. Namesto da bi on bežal, sva midva,« se spominja Slavko. »Če bi naju kdo štopal, bi dvakrat svetovni rekord postavila,« doda. Zbežala sta na drevo in z drevesa kričala na medveda, ki je nato vendarle ušel. Pozneje sta izvedela, da je bilo njuno kričanje slišati tri kilometre naokrog, pred tistim medvedom pa je v dveh tednih bežalo sedem ljudi. »Bil je bolan in ni

Z leve proti desni: France, Marija in Slavko Kovačič, Joh Dokler in Maja Brajnik

V vasi Hribljane so štiri hiše, v katerih živi devet prebivalcev.

mogel iskati hrane kot drugi medvedje, zato se je prehranjeval s tistim, kar so ljudje odvrgli v gozdu, potlej se je pa še na kakšno počasnejšo žival spravil. Na primer na naju,« pravi France. Slavko doda, da čeprav sta oba lovca, je ta zgodba povsem resnična in nič »lovska«.

Lov je hobi, ki je še najprimernejši za prebivalce takšnih vasi. »V šoli smo bili športni, smo se radi ukvarjali s košarko, nogometom, vsem. Potem pa tukaj ni igrišč, morali bi se voziti dlje, tako da na koncu lov ostane tista aktivnost, ki jo imaš v domačem kraju,« pravita Slavko in France. Glede medvedov pravi, da jih je bilo največ par let nazaj, ko so jih videvali praktično vsak dan, čisto blizu vasi. »Ni pa nujno, da je medvedov danes manj, kot jih je bilo takrat. Nekdo na novo ogradi pašnik, medved ne more tam, kjer je hodil prej, pa gre po drugi poti in ga videvajo v drugem kraju,« razmišljata. Za porast v številu medvedov vidita razlog tudi v podnebni spremembi: »Milejša je zima, več bo sadja, več hrane bodo imele živali.«

Odmaknjen raj

V vasi so si vodovod uredili kar sami. V enem letu so na roke izkopal, kar je bilo za izkopati, »in to na terenu, kamor danes še bager ne bi mogel,« ponosno pravijo, »in to kljub temu, da smo hodili v službo. Po službi pa kramp in lopato v roke.« V vasi je bival tudi scenarist **Aleksander Marodič**, med drugim podpisan pod seriji Naša krajevna skupnost in Mali oglasi. Slavko se spominja, da je med kopanjem za

vodovod Aleksander prišel do njih in jih gledal, kaj počnejo. »Vse ti povem, samo da se ne bom na televiziji videl,« mu je rekel Slavko. »Smo bili prijatelji,« pravi, »pa tudi zdaj imamo dobre sosesede, ki nas včasih celo kaj naučijo,« pomigne proti Maji in Johu. Za hobi se Maja in Joh namreč ukvarjata s kmetijstvom. »Dolgoročna želja je, da bi imela tudi kmetijo. In čeprav domačini pravijo, da na tem pesku nič ne zraste, jim bova dokazala, da se da,« se smejeta.

Če ne delaš od doma, je življenje v Hribljanah morda malo manj enostavno. Slavko je sprva delal na Brestu, od leta 1974 pa v Iskri, ki je imela obrat v Cajnarjih. Leta 1991 se je obrat zaprl. Slavko pravi, da zaradi osamosvojitve, veliko so namreč delali za

jugoslovansko vojsko, po razpadu države pa tega ni bilo več. »Od takrat pa do penzije smo se morali znajti, kakor smo vedeli in znali,« pravi. Zemlja ni bila rodovitna, tako da s kmetijstvom ni šlo. Spomni se, da so sestavljali kemične svinčnike, pa nabirali in prodajali pujske (rastlino), krhliko ... »Bilo je težko, a vseeno se da,« pravi.

» Sva začela kričati, da bi ga prestrašila, medved pa proti nama. Namesto da bi on bežal, sva midva.«

Prebivalci vasi se strinjajo, da je kraj lep. »Težko najdeš prostor, kjer se zdi vse tako daleč, a je vseeno tako blizu,« razmišlja Joh. »Ko so prijatelji iz Ljubljane slišali, kam se seliva, se jima je zdelo to skoraj v nekem drugem svetu, nikakor jih nisva mogla prepričati, da se odpravijo na obisk,« pravi Maja, »a ko sva jih vendarle prepričala in ko so prišli ... Zdaj se jih pa že težko znebiva,« se smeje. Čedalje več ljudi ugotavlja, da je oddaljenost od mestnih središč in industrije prej prednost kot slabost. In majhne vasice, kot so Hribljane, ponujajo prav to – odmaknjenost od mestnega direndaja z možnostjo, da se zapeleš do tja, kamor je v določenem trenutku treba.

Nad prometno povezavo se ne pritožujejo, le ob zametih se morajo ukvarjati z »zimskimi športi«.

Avtorica: Cvetka Borštnik

Planinsko društvo Sveti Vid

Življenje v hribeh, kot domačini sami poimenujemo zaselke in vasice na Vidovski in Otavski planoti, je posebno. Utrip življenja je počasnejši zaradi odmaknjenosti od večjih središč, hitenja in hrupa. Na celotnem območju živi okrog 600 prebivalcev.

Začetki delovanja društva

Posamezniki iz teh krajev so že od nekdaj imeli veselje do planin in pohodništva. S prihodom župnika **Janeza Mihelčiča** k Sv. Vidu leta 1994 se je oblikovala skupina ljudi, ki je rada zahajala v hribe. Začela je z obnovo pastirske kočice na Vodični planini, ki se nahaja na nadmorski višini 1621 metrov. Pripravila je material za obnovo kočice in ga znosila na svojih ramenih. Hkrati pa je z obnovo kočice tlela tudi želja po ustanovitvi planinskega društva.

Sklic ustanovnega občnega zbora je bil 29. januarja 1996 v kulturnem domu v Cajnarjih. Prvi predsednik je postal Janez Mihelčič, društvo pa se je poimenovalo Planinsko društvo Sv. Vid, kjer je bil tudi sedež društva. Vanj so bili včlanjeni predvsem prebivalci Vidovske in Otavske planote. Istega leta je bilo društvo registrirano ter sprejeto v Planinsko zvezo Slovenije.

Društvo je takoj po ustanovitvi pričelo z aktivnim delom. Organiziralo je predvsem pohode in vzpone po bližnji okolici. Prva planinska pot je bila osvojitve Triglava, na Kredarici pa je bila sveta maša. Člani so pomagali pri

Člani PD Sv. Vid na poti na Snežnik (© arhiv društva)

zaključku del v koči na Vodični planini, ki je kmalu sprejela prve pohodnike. Veliko članov društva si je kočico izbralo kot prenočišče oziroma izhodiščno točko za vzpone v visokogorje.

Po premestitvi Janeza Mihelčiča leta 2000 je društvo izvolilo **Marjana Zalarja**

za novega predsednika. Po njegovi tragični smrti leta 2010 je predsednikovanje prevzel **Boštjan Otoničar**, ki je predsednik društva še danes.

Družijo jih pohodi

Članstvo je v društvu v vseh teh letih nihalo. Največ članov je bilo v društvu leta 2013, 83, v zadnjih letih pa se je ustalilo. Leta 2017 jih je bilo 36. Starost članov je bila od sedem let, kolikor je bil star najmlajši, pa do 85 let, kolikor jih je štel najstarejši član društva. V društvu delujejo trije odseki: mladinski odsek, markacijski ter vodniški odsek. Društvo se financira v glavnem iz članarin in dotacij Občine Cerknica.

Člane društva že vse od ustanovitve dalje družijo številni pohodi. V prvih letih so bili to zlasti pohodi v bližnjo okolico, od katerih so nekateri postali tradicionalni: prvomajski pohod v Iški Vintgar, pohod na Snežnik na velikonočni ponedeljek, pohodi k polnočnici v farno cerkev pri Sv. Vidu, pohod od Zadele do Gure, ki smo ga po

Člani društva se v začetku leta zberemo na občnem zboru. (© Ljubo Vukelič)

dolgoletnem predsedniku planinskega društva poimenovali Marjanov pohod, vzpon na Velo Polje v mesecu avgustu, kjer se udeležimo maše za vse planince, ter pohod na Kurešček v mesecu septembru. Slednjemu se vsako leto pridruži tudi župan občine Cerknica **Marko Rupar**. Nadaljevali smo s tradicijo ogledov smučarskih poletov v Planici, ki so jih do ustanovitve planinskega društva organizirali Otavci, ki so prvič spodbujali naše tekmovalce že daljnega leta 1986. Lani smo bili v Planici že dvaintridesetič.

Urejali, čistili in označevali smo tudi pohodniške poti, predvsem na našem območju.

Člani društva se v začetku leta zberemo na občnem zboru, kjer pregledamo delo v preteklem letu in si zastavimo cilje v novem letu. To so predvsem ture v visokogorju za zahtevnejše člane, pa tudi pohodi in izleti, ki se jih lahko udeležijo vsi. Pohodov in izletov danes ne štejemo več. Zagotovo pa so se vsem vtisnili v spomin nekateri: vzpon na Ratitovec in Okrešelj, Gorjanci, Kum, Goriška brda, Velika planina, Sv. Višarje, Vogel. Slovenijo smo prekrizarili po dolgem in počez. Na dveh pohodih, v Gorje in v Višnjo goro, so se nam pridružili tudi člani Kulturnega društva Menišija in tamkajšnjim krajanom igrali komedijo.

Pozabiti pa ne smemo na Velo Polje, ki se nahaja v osrčju Julijskih Alp. V letih 2011 in 2012 so člani društva pomagali pri obnovi strehe ter urejanju notranjosti pastirske koče, ki jo zdaj lahko uporabljamo kot prenočišče in zatočišče pri vzponih v visokogorje.

Planinsko društvo je zlasti na občnih zborih gostilo različne posameznike, ki so popestrili dogajanje s svojimi predstavami. Tako smo gostili Marijo in Andreja Štremflja, prvi zakonski par na Mount Everestu, člane gorske reševalne službe, Stane Korenjak je predstavil peš romanje v Kompostelo, o gorstvu v Srbiji je spregovoril Miro Kunstek, svoje popotovanje je predstavil tudi Marjan Turšič, Anton Lipovec je pripovedoval o oskrbi planinskih koč s konji, letos pa je Tine Schein predstavil Cerknjiško jezero. Gostili smo tudi planince iz Zgornjih Gorij in jim vrnili obisk.

V Planici so bili lani že dvaintridesetič. (© arhiv društva)

Obletnica delovanja

Društvo je leta 2016 praznovalo 20-letnico delovanja. Praznovanje obletnice smo združili s srečanjem meddruštvenih odborov Notranjske, ki smo jih gostili v Gorenjih Otavah. Planinci so si na pohodu, dolgem sedem kilometrov, ogledali slap Žlofotec in se povzpeli na Špičasto Stražišče, pripravili pa smo tudi bogat kulturni program ter pogostitev. Gostje so bili nad organizacijo srečanja, pogostitvijo in gostoljubnostjo resnično presenečeni, nam pa je srečanje ostalo v lepem spominu.

Planinsko društvo Sv. Vid je v vseh letih delovanja pomembno vplivalo na življenje v teh zaselkih in vaseh, ki so odmaknjene od vsakodnevnega vrveža. Zasluge za to imajo prav vsi, zlasti

pa tisti, ki so društvu zvesti od njegovega začetka. V svojih vrstah še danes združuje člane različnih starosti. Čeprav z leti članstvo v društvu upada, člani pa se staramo, nas z upanjem navdaja dejstvo, da so med člani tudi mladi, ki se nam kljub vsem obveznostim radi pridružijo.

Ob tej priložnosti bi se radi zahvalili vsem članom, pa tudi vodstvu društva: predsedniku Boštjanu Otoničarju, **Liljani Štritof**, ki vodi društveno administracijo, ter **Marti Zalar**, ki skrbi za organizacijo različnih dogodkov ter nas o vsem obvešča.

Za zaključek pa še povabilo novim članom; dobrodošli vsi, ki radi hodite v hribe, imate radi naravo in preproste ljudi. Pridružite se nam, ne bo vam žal.

Velo Polje, 2012 (© arhiv društva)

Ljudska pesem za kulturni praznik

Osrednja občinska prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku je Kulturni dom Cerknica napolnila z ljudsko pesmijo. Občinstvo je uvodoma prisluhnilo posnetkom iz Zbirke ljudskih pesmi Notranjske, ki jih je zbrala Ljoba Jenče. Ob tem je na velikem platnu uzrlo fotografije zadnje generacije ljudskih pevcev in pevk, ki je skupaj pela spontano. V drugem delu večera sta iste pesmi umetniško interpretirala pevka, zbirateljica in interpretka ljudskih pesmi Ljoba Jenče ter pianist, pred katerim se odpira mednarodna kariera, Jure Goručan.

»Notranji klic me je pogнал k ljudem. Smejali so se mi, češ: »Saj to ni nič.« Po 30 letih dela sem dozorela, obenem pa je dozorela tudi situacija v Sloveniji. Imamo veliko poustvarjalcev, veliko folklornih skupin, ki skrbijo za izvirno pesem, zato si lahko dovolim tudi osebno avtorsko interpretacijo ljudske pesmi. Srečati tako vrhunskega pianista je milost, dar življenja, za katerega sem zelo hvaležna,« je po koncertu povedala pevka **Ljoba Jenče**. Pravi, da jo vodi delo **Pavla Merkuja**. Skladatelj je ljudske pesmi v sodobni preobleki dajal v poslušanje ljudskim pevcem. Če so pesem prepoznali kot svojo, je vedel, da je naredil prav. Ljoba Jenče še ugotavlja, da želi glasbeno zahtevno poslušalstvo razširjen in globlji estetski izraz. Ta prepriča tudi mlade.

Jure Goručan, ki prihaja z Gorenjske, je bil po koncertu izjemno zadovoljen: »To je zame zanimiva izkušnja, prvič sem improviziral cel koncert. To sicer počnem le v dodatkih po klasičnih koncertih.« Kot pravi, mu izkušnja veliko pomeni tudi zato, ker hoče biti

povezan s svojimi koreninami. »Če hočem dati kaj drugim, moram najprej biti sam dobro zakoreninjen.«

Ljoba Jenče in Jure Goručan sta premierno nastopila skupaj. Oba sta prepričana, da ne zadnjič.

»Jure je neizmerljiv vir novih idej. Sama pa sem v letih nabrala motive, ki bi jih želela podati tudi večjim občinstvom v mednarodnem prostoru,« razkriva Ljoba Jenče. »Rekla sva, da greva z nastopom naokoli. Ne vem sicer, kako bi šla po svetu, predvsem nisva še čisto prepričana, kako bi s prevodi ... Lahko pa bi bila v zgled drugim državam, kjer manj delajo na izročilu,« dodaja Goručan.

Ljoba Jenče in Jure Goručan sta nastop

naslovila po ljudski pesmi, zapisani v Reziji, O, lepa moja Vida. Ena najstarejših slovenskih ljudskih pesmi je bila v koncertnem programu edina, ki ni nastala na Notranjskem. Balada je že v času romantike zaživela večplastnost ljudske pesmi, s katero se je srečalo tudi cerkniško občinstvo. France Prešeren jo je namreč prepesnil. Ko se je zavedel tudi zgodovinske vrednosti izvirnih ljudskih pesmi, pa teh ni več prepesnjeval, samo še zbiral.

Slovesnost ob kulturnem prazniku je pripravil Kulturni dom Cerknica, ki deluje v okviru Notranjskega regijskega parka. Pri tem ga je podprla Občina Cerknica. Zbrane je uvodoma pozdravil župan **Marko Rupar**. Izpostavil je kulturne projekte, ki jih podpira občina, in poudaril vlogo, ki jo kultura igra pri ohranjanju slovenske identitete. Razmišlja pa, da bosta šele trdno gospodarstvo in boljši ekonomski položaj ljudi slovenski kulturi prinesla boljše čase.

Avtorica: **Marija Hribar** Fotograf: **Ljubo Vukelič**

Doprni kip Jožeta Udoviča (1912–1986)

Cerknica se ne more ravno pohvaliti z javnimi spomeniki, saj jih premore le za vzorec. Poglavitni namen spomenikov je ohranjanje spomina na ljudi, ki so pomembno vplivali na našo zgodovino in kulturo; obeležja so del naše identitete, z njimi se krepi lokalna identiteta, pripadnost določenemu območju. Spomeniki na javnih mestih utrjujejo kolektivno zavest, delujejo proti pozabi. Preteklost pa lahko ohranimo samo preko spomina.

Knjižnica Jožeta Udoviča Cerknica je o postavitvi spomenika pred knjižnico razmišljala že za 30-letnico pesnikove smrti, torej leta 2016. Po dogovoru z Občino Cerknica, ki se je takrat prijavila na razpis, s katerim bi uredili prostor pomembnih Notranjcev na Taboru, smo se odločili, da počakamo na ključek razpisa. Projekt žal ni bil izbran.

Lansko leto novembra pa se je ponovno pokazala priložnost, saj je minilo trideset let od poimenovanja takratne občinske knjižnice po pesniku Jožetu Udoviču, ki ga je leta 1987 predlagala Občina Cerknica oziroma predsedstvo in koordinacijski odbor pri tedanji Kulturni skupnosti. Dogodek so takrat poimenovali »Tvoja beseda ostaja z nami«, s podnaslovom Slovesnost ob poimenovanju knjižnice in odkritju plošče pesniku, prevajalcu, borcu, rojaku Jožetu Udoviču na rojstni hiši na Taboru. Na takratni prireditvi so sodelovali oziroma bili prisotni: **Janez Praprotnik**, **Boris Kralj**, **Tone Pavček**, **Janez Gradišnik**, **Janko Moder**, **Milan Rot** ... S strani občine pa **Tone Urbas** in **Marija Pesek**. Obeležje na taborskem stolpu, ki je tudi delo akademske kiparke **Milene Braniselj**, je slavnostno odkrila **Pepca Udovič**, vdova po pokojnem pesniku.

Brazda na vodi pa naj še dolgo ostane

Danes smo lahko hvaležni tistim, ki so takrat knjižnico poimenovali po Jožetu Udoviču, velikanu slovenske književnosti, Prešernovemu nagrajencu za pesniško zbirko *Ogledalo sanj* in Sovretovemu nagrajencu za prevod Brochovega romana *Vergilova smrt*. Udovič, ki se je rodil v taborskem stolpu, je ravno v Cerknici doživljal najbolj kruta leta svojega življenja: smrt bratca, mame, vpoklic očeta v prvo svetovno vojno, lakoto in siromaštvo. Cerkniški

tabor je bila njegova doživljenjska rana; še leta 1980 so v njegovih dnevniških zapisi: »Po dolgem času sem hodil spet po cerkniškem Taboru, videl sem sobo, kjer sem živel, videl zamegleno mater, gledal sem jo in jokal. Nekaj me je tiščalo v prsih ...«

Kot je na odkritju doprsnega kipa povedala akademska kiparka Milena Braniselj, se je tega dela lotila z vsem spoštovanjem, pa tudi z bojznijo, saj je bilo slikovno gradivo, ki prikazuje Udoviča, precej neuporabno. Kiparki so pri izdelavi kipa priskočili na pomoč Udovičevi sorodniki, predvsem Udovičeva sestra **Marta Jeglič** in nečak **Blaž Udovič**. Podstavek, ki ga je naredil kamnosek **Tomaž Avsec**, je narejen iz avtohtonega kamna iz kamnoloma Osojnica nad Kalom pri Pivki. Udovičev kip je v bron ulil livarski mojster **Borut Kamšek** v delavnici na Volavljah.

Za slovesen začetek prireditve so zaigrali **Notranjski rogisti**, potem pa spregovorili: župan občine **Marko Rutar**, direktorica knjižnice **Marija Hribar**,

akademska kiparka Milena Braniselj ter dramski igralec **Aleš Valič**, ki je recital tri Udovičeve pesmi: *Odkritje*, *Komaj še slišim* ter *Meja*. Prireditve je povezovala **Vesna Telič Kovač**.

Spominski park – naloga za prihodnost

V spominskem parku na Taboru bi morali dobiti primerno obeležje po dve imeni iz vsakega stoletja. Iz 17. stoletja sta to **Gregor Červič**, duhovnik in zdravilec, ter **Andrej Kobav**, teolog, kronolog, astronom. V 18. stoletju sta v tem prostoru delovala krasoslovec, zemljemerec, kartograf **Franc Anton Steinberg** ter organist, avtor izvirne romarske pesmi **Jakob Filip Repež**. V 19. stoletju pa glasbenik **Fran Gerbič** in župan, državni in deželni poslanec **Adolf Obreza**.

Pomembno je, da se tudi z obeležji spominjamo velikih imen Notranjske. Tudi navzven je treba pokazati, da imamo ljudi, ki so oblikovali slovenski in evropski kulturni prostor. Namesto nas tega ne bo storili nihče.

Bloški Valvasor v cerkniški knjižnici

✉ Marija Hribar 📷 Ljubo Vukelič

V knjižnici Jožeta Udoviča Cerknica smo se razveselili darila Domoznanskemu oddelku. Obiskala sta nas **Milan Meden** in **Jože Kotnik** iz založbe Math, ki nam je podaril originalni tipkopis romana **Jožeta Čampa** Na mrtvi straži. Izročil nam je tudi album s fotografijami z naslovom Kjer hiša mojega stoji očeta, dokumente v zvezi s Čampovo obsodbo ter portret Čampe, ki ga je napravil slikar **Krištof Zupet**.

Jože Čampa (1893, Strmica na Blokah – 1989, Ljubljana) je v tetralogiji Na mrtvi straži, prvotni naslov Ljudje in zemlja, opisoval preproste kmečke ljudi in njihovo navezanost na zemljo. Njegov jezik je slogovno bogat, poln narečnih besed, pregovorov, rekov, legend itd. Pisatelj je na koncu vsakega izmed štirih delov dodal manj znane besede, gesla in rekla, saj je s tem »otel pozabi kleno starinsko patino nekdanje ljudske govornice«. Obsežno delo je v štirih delih, od leta 2012 do 2015, izdala založba Math. Leta 2011 je pri tej založbi izšel tudi video zapis z naslovom Brna: listi iz romana na Mrtvi straži avtorjev Milana Medena in **Jožeta Obreza**. ■

Kulturni dan na Rakeku

✉ Nevena Savič 📷 Tine Mauer

Že četrto leto zapored rakovška knjižnica sodeluje s KD Rak Rakek pri organizaciji krajevne prireditve v počastitev kulturnega praznika. Za kulturni program so tako kot lani poskrbele članice ženske vokalne skupine Cluster. Večer je bil namenjen tudi odprtju razstave mozaikov, ki so delo članic mozaične sekcije društva.

Lansko leto je njihov program zaznamovala stota obletnica Frana Gerbiča, letos pa so članice pozornost namenile Ivanu Cankarju, saj bo v decembru minilo sto let od njegove smrti. Knjižničarka je ob tej priložnosti prebrala zapis pisatelja Ivana Matičiča, ki je nastal ob njegovem naključnem srečanju s Cankarjem na Rožniku. V pogovoru je Cankar obujal spomine z ljubljanskega gradu, kjer je bil leta 1914 mesec in pol zaprt zaradi svojega predavanja Slovenci in Jugoslovani.

Zadovoljni obiskovalci prispevajo pomemben kamenček v našem kulturnem mozaiku. Njihova podpora je navdih za nadaljnje delo vseh sodelujočih in potrditev, da kultura v naši občini še kako živi. ■

Plesno tekmovanje Opus 1

✉ Samo Oleami 📷 Matija Lukič

Letošnji Opus 1, ki ga organizira JSKD RS, se je z naslovom »Včerajšnji dnevi plešejo z menoj« poklonil Unescovemu letu kulturne dediščine. Na to temo so mladi plesalci ustvarili petnajst avtorskih solo plesov in duetov, ki so jih 27. in 28. januarja predstavili na predizboru v Plesnem forumu Celje. Štirinajst miniaturk se je predstavilo iz KID Plesonoga (mentorica **Jelena Oleami**) in ena miniaturka iz KD Rak Rakek (mentorica **Teja Novak**). Na državni Opus 1, ki je potekal 17. in 18. februarja v Španskih borcih v Ljubljani je bilo uvrščenih pet točk iz KID Plesonoga. **Julian Tanze** (na fotografiji) je odplesal svojo večnacionalno identiteto v točki »Multikulti – to sem jaz« (bron). Miniaturki **Hane Obreza** »Accumulation Reset« (bron) in **Tinkare Plos** »Vpisani v telo« (zlato) sta se posvetili kulturni dediščini sodobnega plesa. Miniaturka **Karle Levec** »Velika noč po drugače« (srebro) se je humorno poigrala s tematiko Velike noči. Duet **Dominike Urbih** in **Tinkare Plos** »Padle« (zlato) po motivih pesmi Karla Destovnika Kajuha se je soočil s temo žalovanja za izgubljenimi svojci. Obe zlati točki 31. marca čaka mednarodno tekmovanje v Celju. ■

Otok, naš nekdanji dom

☞ Marija Hribar ☞ Ljubo Vukelič

V Knjižnici Jožeta Udoviča Cerknica je svoje dvajsetletno raziskovalno delo predstavil **Rajko Modic**, avtor knjige *Otok, naš nekdanji dom*, s podnaslovom *Kronika Martinovih in Lukovih iz vasi Otok na Cerkniškem jezeru*. Kot je povedal avtor, njegove korenine po obeh starših segajo na Otok, sam pa ni bil rojen v tej vasi. Glavna spodbuda pri delu je bila želja po poznavanju rodbine. Poleg prikaza Lukove in Martinove rodbine ter sorodstvenih razmerij so v knjigi predstavljeni tudi vas Otok, ki je v osnovi sestavljena iz štirih celih kmetij, šolstvo v vasi, življenje Otočanov. V knjigo je vključil razne zgodbe in anekdote – ne samo z Otoka –, temveč tudi iz sosednjih vasi. Knjiga, ki obsega 331 strani, prinaša pomembno dokumentarno gradivo. ■

Ljudska je kul

☞ Rebeka Hren Dragolič ☞ Borut Kraševac

Glasbeni trio Potrica, ki ga sestavljajo **Rebeka Hren Dragolič**, **Mateja Klavžar** in **Tone Rot**, je bil izbran na razpisu Javnega sklada za kulturne dejavnosti (JSKD) z naslovom »Ljudska je kul«. K sodelovanju so bili povabljeni solisti, dueti, vokalne, instrumentalne in vokalno-instrumentalne skupine, ki bi na zanimiv način poustvarjale glasbeno izročilo in ga interpretirale z avtorskim pristopom. Žirija v zasedbi **Janez Dovč**, **Romeo Volk** in **Goran Krmac** je nagradila štiri interprete. Med njimi je bila tudi Potrica. Nagrada je bila enodnevna delavnica, na kateri smo se pod vodstvom priznanega instrumentalista in skladatelja Janeza Dovča poglobljeje spoznavali s tematikami improvizacije, aranžiranja, skupinske igre, zvočnosti in sozvočnosti, ritma in harmonije. ■

Knjiga ne grize

☞ Marija Gabrejna Kraševac ☞ Jurij Kraševac

Februarja smo v Knjižnici Jožeta Udoviča Cerknica praznovali prvo leto delovanja bralne skupine Knjiga ne grize. V okviru skupine se bralci enkrat mesečno v sproščenem vzdušju pogovarjamo o izbrani knjigi, svojem doživljanju zgodbe in odnosu do prebranega.

Kljub pomislekom, kako v svoj natrpani urnik vključiti še branje, so člani bralne skupine ugotovili, da si brez težav lahko dovolimo tudi pobeg v svet knjig. Branje nam ponuja nove dimenzije in neodkrite svete. Če zraven dodamo še, da ob branju pozabimo na stresen dan, potem je to pravzaprav odlična protiutež stresnemu urniku.

Naslednje srečanje bo v ponedeljek, 12. marca, ob 19. uri, ko bomo govorili o Tavčarjevi Visoški kroniki. ■

Čas območnih srečanj

☞ Maruša Opeka ☞ Ljubo Vukelič

Pomlad je vsako leto čas tudi za območna srečanja, ki jih prireja Javni sklad za kulturne dejavnosti (JSKD). Že 20. marca se bodo v Loški dolini srečali pevci otroških in mladinskih zborov. Organizator, JSKD OI Cerknica, pričakuje 400 nastopajočih pevcev in pevk, v dvanajstih zborih. »Ker je evropsko leto kulturne dediščine, je letošnja tema ljudska pesem, z zborčki pa bodo sodelovale pevke ljudskih pesmi,« pojasni **Jožica Mlinar**, vodja območne izpostave. Revijo bo spremljal **Tomaž Pirnat**.

V Kulturnem domu Cerknica bodo 28. marca gostovale otroške gledališke skupine. »Prijavljene so skupine iz Starega trga ter po ena z Rakeka in iz Cerknice,« pove Mlinarjeva. Pri tem pozori, da so zaradi velikega števila udeležencev prireditve zaprtega tipa. ■

Avtor: Miha Jernejčič Fotorgraf: Ljubo Vukelič

Na skate parku se rojevajo nove akrobacije

Skate park v Cerknici je lepo zaživel. Ob lepem vremenu, včasih pa tudi ob malo slabšem, se na njem zabava množica mladih. Med njimi so tudi Vid Štembal, Nik Gornik in Miha Mramor. Fantje so zadovoljni, da imajo možnost uporabe skate parka.

Prav tako pa, da imajo prostor za svoje udejstvovanje. Trike so namreč začeli izvajati »na ulici«, v zapuščenih stavbah, na javnih površinah, kar pa marsikomu ni bilo po godu. Prav zato so se odločili, da se odpravijo na občino in se skušajo dogovoriti za prostor, kjer bi lahko v miru in varno izvajali svoje vragolije ter izpopolnili svoje veščine na BMX-u, skiroju in rolki.

20-letni **Vid Štembal** je eden boljših izvajalcev trikov na kolesu BMX v Sloveniji, saj mu je kot prvemu na svetu uspel trik, ki ga je sam poimenoval »helikopterček«. »Izgleda tako, da v zraku vse zavrtiš za 360 stopinj,« pravi. Torej se zavrtiš sam s kolesom, med skokom pa zavrtiš še krmilo.

Med uporabniki parka prednjačijo mladi na skirojih. Za to prevozno sredstvo sta se odločila tudi 14-letni **Nik Gornik** in leto starejši **Miha Mramor**. Odločitev je padla, ker so imeli skiroje tudi prijatelji, trike gledata na spletnih straneh in jih skušata izvajati, seveda pa se vmes poskušata domisliti tudi novih, še neizvedenih akrobacij. Nik se lahko pohvali z dosežkom, da je enega izmed trikov izvedel prvi v Sloveniji.

Fantje svoje dosežke beležijo s kamero in objavljajo na družabnih omrežjih. Medtem ko je v tujini od takšnih športov mogoče tudi živeti, v Sloveniji še niso na tako visokem nivoju. Upajo, da bodo njihovi videoposnetki opaženi in posledično tudi donosni. Prav po zaslugi svojih

videoposnetkov je Nik prišel v ekipo skiroji.si, zelo veliko število ogledov pa imajo tudi akrobacije Vida Štembala. »Pravkar pripravljam video Next level, kjer bom pokazal obe svoji strasti, BMX in kalisteniko, to je trening z lastno težo,« pravi Vid. »Na nek način se aktivnosti dopolnjujeta,« pravi, saj pri BMX-u pride prav tudi dobra fizična pripravljenost. Pri obeh športih pa je vodilo inovativnost, adrenalina, narediti nekaj, kar doslej ni uspelo še nikomur, in na ta način premikati meje svojih zmožnosti.

Notranjci na olimpijskih igrah

Na olimpijskih igrah v Pjongčangu smo držali pesti tudi za dva športnika iz občine Cerknica.

Jan Urbas je bil eden vidnejših članov slovenske hokejske reprezentance, ki je navdušila z zmagama nad ZDA in Slovaško. Za »rise« je na tekmovanju zadel dva gola, prvega,

Urbas je eden vidnejših članov hokejske reprezentance. (© Matej Družnik/DELO)

✉ Miha Jernejčič

Urška Poje je osvojila izvrstno 12. mesto. (© Matej Družnik/DELO)

s katerim je Slovenija začela preobrat proti Američanom, in zadnjega, s katerim so »risi« povedli na tekmi proti Norveški.

Izjemen rezultat je uspel tudi **Urški Poje**, dvajsetletni biatlonki iz Lipsenja, ki trenira

v smučarskem klubu Loška dolina. Še dve leti nazaj je govorila, da je udeležba na olimpijskih igrah njen dolgoročni cilj, ki pa ga je hitro izpolnila. Poleg tega je nase opozorila na 15-kilometrski preizkušnji, ko je z odliko opravila strelski del tekme (zadela je vseh 20 tarč) in osvojila izvrstno 12. mesto. ■

NAVIJAJMO ZA NAŠE!

KEGLJANJE

Kegljišče Cerknica

9. marec

ob 17.30 – Brest Cerknica II (ž) : Kočevje

17. marec

ob 14.00 – Brest Cerknica I (ž) : Impol

ob 17.30 – Brest Cerknica (m) : Gorica

KOŠARKA

Športna dvorana Cerknica

10. marec

ob 19.00 – KK Cerknica : KK Zagorje

31. marec

ob 19.00 – KK Cerknica : Prebold Vrtine Palir

NOGOMET

Nogometno igrišče Cerknica

24. marec

NK Cerknica : NŠ Ankaran

Nogometno igrišče Rakek

24. marec

NK Rakek : NK Plama Podgrad

NAMIZNI TENIS

Športna dvorana na Rakeku

24. marec

ob 10.00 – PPK Rakek : NTK Prebold

ob 16.00 – PPK Rakek : NTK Tempo

ŠPORTNI SEMAFOR

KEGLJANJE

KK Brest Cerknica, člani, 1. A-liga

14 tekem, 2 zmagi, 1 remi, 11 porazov, 10. mesto

27. 1. 2018

Brest : Sij Acroni 2 : 6

10. 2. 2018

Brest : Proteus I 2 : 6

17. 2. 2018

Litija 2001 I : Brest 3 : 5

KK Brest Cerknica, članice I, 1. A-liga

14 tekem, 7 zmag, 1 poraz, 5. mesto

27. 1. 2018

Brest I : Miklavž 5 : 3

10. 2. 2018

Brest I : Proteus 5 : 3

17. 2. 2018

Triglav : Brest I 7 : 1

KOŠARKA

KK Cerknica, 4. SKL-zahod

8 tekem, 7 zmag, 1 poraz, 1. mesto

3. 2. 2018

Cerknica : Lesdog Kočevje 74 : 62

8. 2. 2018

Cugelj okna Ivančna Gorica : Cerknica 63 : 75

NAMIZNI TENIS

PPK Rakek, 2. Slovenska namiznoteniška liga

14 tekem, 6 zmag, 8 porazov, 6. mesto

3. 2. 2018

NTK Logatec : PPK Rakek 5 : 4

Kegljači postali državni prvaki

☞ Miha Jemejčič ☞ Ljubo Vukelič

Ekipa cerkniških kegljačev v sestavi **Domen Špeh, Gašper Mlakar, Gašper Urbas** in **Simon Mišič** je tako na turnirju v Pivki 3. februarja kot dan pozneje na turnirju v domači Cerknici podrla največ kegljev in zanesljivo osvojila prvo mesto med kadeti v starosti do 18 let. Za skupno več kot sto kegljev so člani prehiteli ekipo iz Postojne in se tako veselili naslova državnih prvakov.

Druga ekipa cerkniških kegljačev (**Urban Snoj, Jure Gornik, Jordan Lekše** in **Nal Borštnik**) je osvojila peto mesto, med kegljačicami v isti starostni kategoriji pa so Cerkničanke osvojile četrto mesto. Kegljale so **Ajda Ule, Gaja Kolarič, Kristina Logar** in **Nuša Leskovec**. ■

Savne in kozmetične storitve
SVAROG

☎ **031 549 385**
www.andifit-svarog.si

OBLIKOVANJE TELESA
za zmanjševanje obsega

PAKET:
2 x cryolipoliza, 5 x lipo laser,
3 x kavitacija, 3 x infra savna,
5 x tekalna steza ... **200 €**

5 x cryolipoliza + 5 x lipo laser
+ 5 x tekalna steza ... **180 €**

4 x cryolipoliza ... **100 €**

ANTICELULITNI TRETMAJI IN UČVRSTITEV

6 x vela shape, 6 x anticelulitna
masaža ... **180 €**

6 x anticelulitna masaža, 6 x body
wrapping, 6 x infra savna ... **200 €**

Poleg vseh tretmajev za
oblikovanje telesa vam **GRATIS**
nudimo tudi strokovno svetovanje
glede prehrane in gibanja ter
zdravega življenjskega sloga.

**Pomlad je pred vrati
in naj nas poletje
ne preseneti nepripravljene.**

LIFTING PAKET OBRAZA
Prestizna nega obraza Ocean Secret z
dodatkom COOLiftinga (90 min)
~~115 €~~ ... **92 €** - takojšen lifting

COOLifting
s kratko nego obraza ... **50 €**

NEGA OBRAZA OCEAN SECRET (90 min)
~~62 €~~ + **gratis masažneke ali nog**

DIODNI LASER 40 € / na predel

GELISH LAKIRANJE
obstojnost tudi do 21 dni ... **-15%**

GELISH ROKE + NOGE
s kratko pedikuro ... **45 €**

MASAŽA TELESA (50 min)
+ **gratis sauna 1 os / 2 uri** ... **35 €**

TERAPEVTSKA MASAŽA NA STOLU
(30 + **10 min GRATIS**) ... **25 €**

PODALIŠEVANJE TREPALNIC
XTREME LASHES ... **49 €**

YUMI LASHES
- keratinska obloga trepalnic
če pripeljete s seboj prijateljico, druga
prejme **50% popust**

TENIRANJE CELEGA TELESA ... **18 €**

A
K
C
I
J
A
P
O
M
L
A
D
I

Rihar d.o.o.

Parizanska 20, 1380 Cerknica ☑ surfi.podobnik@gmail.com

Kip Maksima Gasparija

✉ Berta Klun Mrak 📷 Ljubo Vukelič

135. obletnico rojstva **Maksima Gasparija** smo na podružnični osnovni šoli v Begunjah obeležili s prireditvijo, na kateri so sodelovali učenci. O umetniku sta spregovorila ravnateljica **Bernarda Dolničar** in **Marjan Manček**, ki je bil pobudnik poimenovanja šole po Gaspariju. Župan **Marko Rupar** je odkril doprsni kip, prav tak, kot ga vaščani Selščka poznajo že nekaj let. V sodelovanju z lokalno skupnostjo se je namreč porodila ideja, da kip, ki ga je zasnovala akademska kiparka **Milena Braniselj**, dobi mesto tudi na šoli. Pri uresničitvi ideje so sodelovali še predstavnik krajanov – **Martin Košir**, arhitekt **Marjan Loboda**, **Robert Kužnik** in **Jože Meden**. Finančno sta nas podprli Občina Cerknica in krajevna skupnost, opravljenega pa je bilo tudi veliko prostovoljnega dela. ■

Prireditev ob kulturnem prazniku

✉ Anita Štrifof Malc 📷 Mojca Mele

V torek, 6. februarja, smo na podružnični osnovni šoli Maksim Gaspari Begunje s prireditvijo obeležili prihajajoč kulturni praznik, Prešernov dan. Učenci so se na velikega pesnika Franceta Prešerna spomnili z recitacijami njegovih pesmi in kratko predstavitev njegovega dela in življenja. Ob zaključku Gerbičevega leta pa so se s pesmijo pevci šolskega zbora poklonili tudi Cerkničanu, skladatelju in pesniku Franu Gerbiču. Dramska priredba Prešernove romance o Turjaški Rozamundi je prireditev s pomočjo plesa, petja in instrumentalnih vložkov zaokrožila v zaključeno celoto in vse obiskovalce prireditve ponovno opomnila na bogastvo slovenskega jezika. ■

Tretje bralno popoldne

✉ 📷 Darja Andrejčič

Na predpraznično sredo, 7. februarja, smo v knjižnici OŠ Notranjski odred Cerknica ponovno organizirali srečanje ljubiteljev knjige. Tudi tokrat se nas je zbralo malo – zgolj pet. Kljub temu smo poklepetali o naših najljubših knjigah, pa tudi o filmih, ki so bili posneti po predlogah nekaterih predstavljenih knjig.

S pomočjo pantomime smo nato sestavljali naslove mladinskih knjig, si knjige ogledali, nekatere pa so si učenci tudi takoj izposodili. Vmes smo vpletli še naše male sive celice in se poigrali z ugankami, ki so se skrivale pod skupnim naslovom »Knjižni molj ni edina žival v knjigah«. Druženje smo si popestrili z izmenjavo knjig v naši mini menjalnici in izdelali družabno igro ugasni sonce ter se z njo tudi pozabavali. ■

Glasbeniki iz Loške doline v Grahovem

✉ Maruša Opeka 📷 Ljubo Vukelič

V poklon slovenskemu kulturnemu prazniku so na podružnični šoli v Grahovem pripravili prireditev. Šolska telovadnica je bila polna do zadnjega kotička – tako staršev, ki so spremljali svoje otroke, kot krajanov, ki so si popestrili predvečer praznika. Že nekaj let šola pri pripravi prireditve sodeluje s Pihalnim orkestrom Kovinoplastike Lož iz Loške doline. Tudi letos je s tradicijo nadaljevala in medse povabili glasbenike, ki jih vodi dirigent **Tadej Jerman**. V prvem delu so se učenci Francetu Prešernu poklonili z uprizoritvijo Lepe Vide, šolski zbor je zapel nekaj pesmi, potem pa so dvorano napolnili zvoki orkestra. Zbrane je nagovorila **Meta Polovič**, vodja podružnične šole. ■

Avtor: Lucijan Batista Fotograf: Ljubo Vukelič

Hiša naj diha

Starejše hiše, s starejšim stavbnim pohištvom, niso »dihale«, ampak »puščale«. Skozi netesna mesta je bila hiša »prezračevana« ne glede na to, ali smo odpirali okna ali ne. Novejša gradnja, pravilna vgradnja stavbnega pohištva in kakovostna izolacija netesna mesta odpravijo in hišo »zatesnijo«.

Za ohranjanje kvalitete bivanja moramo bivalne prostore nujno prezračevati. Vlaga, ki se ustvarja v prostoru, moramo omogočiti, da se odvaja v okolico. To ji omogočimo z difuzijsko odprto fasado, pri kateri si gradbeni materiali sledijo od znotraj navzven z enako ali boljšo difuzijsko prehodnostjo. Tako vlaga, ki potuje s toploto, ne ostaja v posameznih slojih fasadnega sistema. V kolikor je material, ki predstavlja parno oviro, nameščen na zunanji strani, se vlaga v obliki kondenzata nabira na tem sloju in vlaži izolacijo. Navlažena izolacija pa ne more opravljati svoje funkcije.

Paroprepustnost in vodoodbojnost

Težav ne bo, če bodo lahke konstrukcije na notranji strani opremljene s parno oviro, ki ima sedemkrat večjo vrednost sd kot zunanji paroprepustni sloj. Če je to razmerje manjše, je v steni možna kondenzacija. Skoraj za vse fasadne sisteme velja, da pride v zimskem času na mejni površini med določeno gradbeno podlago (opeka, plinobeton) in toplotno izolacijo do kondenzacije vodne pare, ki pa se v letnem obdobju izsuši. So pa fasadni tankoslojni sistemi z vgrajenimi ploščami iz ekspandiranega polistirena v kombinaciji z akrilnimi in silikonskimi zaključnimi ometi za paro manj prepustni kot sistemi s ploščami iz mineralnih vlaken. Paroprepustnost celotnega konstrukcijskega sklopa je tako odvisna od paroprepustnosti materialov, kar posebej velja za osnovne in zaključne fasadne omete, ki morajo imeti dve večinoma nasprotujoči si lastnosti – biti morajo dobro paroprepustni in tudi vodoodbojni. Paroprepustni sistemi so primerni za novogradnje, lahko pa jih uporabimo tudi pri poznejši vgradnji toplotne izolacije. Objekt se lahko izsušuje še po končani gradnji in že dokončanih tlakih, ometih in fasadi. Sistem ustreza vse strožjim standardom s področja toplotne zaščite in okoljevarstvenim zahtevam. Najbolje je, da difuzijo preverimo z izračunom, ki mora biti izveden v skladu z veljavnim standardom SIST 1025.

Več informacij:

Energetska svetovalna pisarna Cerknica, vsak ponedeljek.
Potrebna je predhodna najava na telefonski številki 01 709 06 10 ali po elektronski pošti ensvet@cerknica.si.

Nujnost rednega prezračevanja

Ne moremo pa iz notranjih prostorov odvesti vse odvečne vlage skozi ovoj zgradbe. Redno prezračevanje je nujno. Štiričlanska družina s tuširanjem, kopanjem, pranjem, likanjem, kuhanjem in znojenjem dnevno upari 10 do 15 litrov vode. To količino vlage je teoretično in praktično nemogoče vsak dan odvesti skozi zidove, tudi če so stene gole. Stene brez ometov in fasade odvedejo od tri do štiri odstotke vode, izolirane s stiroporom od enega do dveh odstotkov, izolirane z mineralno izolacijo pa od dveh do treh odstotkov vode. Dodatno naravno, prisilno ali kombinirano prezračevanje je nujno, saj z njim odvedemo nad 95 odstotkov »proizvedene« vodne pare v prostoru.

Kaj je paroprepustnost?

Paroprepustnost oziroma koeficient difuzijskega upora μ pove, za koliko je odpor pri prehodu vodne pare pri določenem materialu večji kot pri zraku, ki ima vrednost $m = 1$. Nižja je vrednost m , boljša je paroprepustnost materiala. Paroprepustnost polistirena (stiropor $m = 25-40$) je izboljšana s perforacijo toplotno-izolacijske plošče glede na njeno debelino.

Z izbiro primerne premera in gostote luknjic na enoto površine je dosežena odlična paroprepustnost ($m = 10-15$). V praksi je morda paroprepustnost nekoliko nižja, ker se določena površina toplotno-izolacijskih plošč oziroma luknjic v njej pokrije z lepilom.

Ko koeficient difuzijskega upora pomnožimo z debelino materiala, dobimo »sd vrednost«, ki nam pove, kolikšna je debelina oziroma upornost zraka, skozi katerega mora preiti vodna para. Primer: Če je sd vrednost neke folije 5, to pomeni, da je njena prepustnost za vodno paro enakovredna propustnosti petih metrov zračne plasti.

Raziskovalci postali graščaki

Devet novega znanja želijnih osnovnošolcev se je med zimskimi počitnicami udeležilo raziskovalnih počitnic, ki jih je od 19. do 21. februarja organiziral Notranjski park. Prvi dan so si otroci ogledali ostanke nekdanjega meniškega gradu Loško pri Cerknici, ki je bil znan po ogromnem vodnjaku, obdanim z rezanim kamnom. Naslednji dan so otroci obiskali nekdanji dvor Karlovec, ki je nastal na zavarovanem pomolu v Jamskem zalivu in je obvladoval celotno zahodno polovico Cerkniškega jezera. Zadnji dan počitnic smo končno dočakali lepše vreme. Izpred kmetije Tekavča ograda smo se odpravili do ostankov nekdanjega gradu Šteberk, v katerem je stanovala znana Šteberška gospoda. Za obnovitev znanja smo tudi sami naredili kar dva snežena gradova. Otroci so bili kljub mrzlemu vremenu nad počitnicami navdušeni in obljublajo, da se poleti ponovno vrnejo. ■

Delavnica obrezovanja drevja

Dejvid Tratnik @ NRP

Zaradi velikega interesa bomo ob koncu koledarske zime tudi letos organizirali delavnico reza in cepljenja sadnega drevja. Delavnico bo vodil diplomirani inženir agronomije **Marko Cvetko**, ki bo najprej predstavil razliko med zimsko in poletno rezjo, gojitvene oblike, rodni les, osnovne zakonitosti rasti in vpliv na rast poganjkov. Teoretičnemu delu bo sledila še praktična delavnica, ki se bo odvijala v sadovnjaku Notranjskega parka. Termin te bo dogovorjen na predavanju. ■

LIFE STRŽEN na spletu

Katarina Mikulič @ NRP

Končno jo imamo – spletno stran projekta LIFE STRŽEN! Na naslovu life.notranjski-park.si lahko tako obiskovalci v slovenščini in angleščini dobijo podrobnejše informacije o projektu, pomenu renaturacije, skrivnostni ptici bobnarici ter o tem, kaj projekt prinaša lokalni skupnosti. V prihodnje bomo na strani tudi redno objavljali novice o dogodkih in novostih na projektu LIFE STRŽEN. ■

Avtorica in fotografinja: Štefka Šebalj Mikše

Od Zelš do Tržišča

Zima se bo kmalu prevesila že v pomlad, kar je kot nalašč za sprehod po gozdni cesti od konca vasi Zelše do Tržišča na začetku Dolenje vasi.

Na desni strani, že na začetku poti, lahko vidimo golo kameenje, ki je ostalo po vremenski ujmi, na levi strani pa velik čebelnjak, ki nas opomni, da bomo letos, 20. maja, prvič praznovali svetovni dan čebel. Že smo blizu cerkve sv. Volbenka in zastavimo si uganko – ali je nasip ob kanalu pod cerkvijo delo človeških rok ali igra narave. Kar hitro za tem nas lahko zmoti šumenje odtekajoče vode, ki je nikakor ne moremo takoj zagledati. Iz velike cevi, na robu sestoja smrek, priteka

voda in pada v udornico. Z druge strani priteče potoček iz Podskrajnika. Nobenega požiralnika ni videti, voda še rahlo zaokroži po dnu udornice in odide pod zemljo.

Vrnemo se na cesto in gremo naprej. Na naši desni uzremo veliko stezic gozdnih živali, ki z ravninskih Mandrij hitijo višje čez cesto na Lisično. Ob robu gozda je že polno cvetočih telohov in zvončkov, ki tu že januarja oznanjajo bližajočo se pomlad. Na levi strani zagledamo manjše meandre, kjer voda konča svojo pot okrog dveh kamnov in kdo ve, kje jo zopet prične.

Še malo pa smo že pri objektu društva ljubiteljev narave, konj in tradicije, znanim pod imenom Lovrenc. Navedeno dokazujejo kamnita korita ob robu parkirišča, ki so jih člani društva ohranili v spomin na konjske stajaje, ki so bile odstranjene z nekdanjo vojašnico v Podskrajniku. Na začetku Dolenje vasi je še vedno dominantna zgradba nekdanje oljarne, kjer se tudi obrnemo in po isti poti vrnemo do izhodišča.

Občni zbor PD Cerknica

Uvod v občni zbor Planinskega društva Cerknica je bil kulturno obarvan. Meh je raztegnil **Miha Mramor**, kontrabantarsko pesem pa je recitiral **Mitja Fajdiga**.

V preteklem letu je bilo izvedenih 32 pohodov, ki se jih je skupno udeležilo 554 pohodnikov. Najodmevnejši je bil tridnevni pohod po Velebitu. Društvo je bilo zastopano še na petnajstih gorskih tekih.

Planinsko društvo Cerknica je bilo v preteklem letu prvo planinsko društvo, ki se je udeležilo natečaja Mojareka.si 2017, in med 33 različnimi društvi, organizatorji čistilnih akcij, ki potekajo po Sloveniji v posredni ali neposredni bližini rek, osvojilo tretje mesto.

Markacisti so lani opravili 291 ur prostovoljnega dela. Med drugim so obnovili markacije evropske pešpoti E6 od Lužarjev do vrha Velikega Snežnika. Markiranje planinskih poti so predstavili tudi tretješolcem, ki so učilnico zamenjali za naravo na Slivnici, pomagali so očistiti tudi vhod v Coprniško jamo.

Društvo je v preteklem letu, v sklopu tematskih nedelj, sodelovalo z Notranjskim regijskim parkom. Pripravilo je pohod k Veliki Karlovinci.

Ob zaključku zbor je bil **Štefki Šebalj Mikše** podeljen srebrni častni znak Planinske zveze Slovenije za zaslužno in uspešno delo v planinski organizaciji. Gospod Tine Schein, predstavnik Notranjskega regijskega parka, je članom predstavil zanimiva arheološka najdišča in njihove najdbe v bližnji in daljni okolici in tako zaključil prijeten večer. ■

☞ Štefka Šebalj Mikše 📷 Nada Založnik

Avtor: Dušan Gogala Vir: stareslike.cerknica.org

1955 – Cerknica, Ivanka in Monika

Fotografija je bila posneta leta 1955 pred Konjedicevo hišo na Mali gasi. Na klopi sedi Ivanka Konjedic, ki pestuje muco Moniko. Fotografijo je posnel Berto Vouk.

Ivanka Konjedic, rojena Debevec, po domače Kahnetova, je bila rojena 1872 pri Svetem Roku. Zelo mlada je šla služiti v Trst. Iz Trsta pa se je odpravila k bogati družini v Aleksandrijo, kamor je v tistem času odšlo mnogo slovenskih deklet. Oprijelo se jih je ime aleksandrinke.

Ivanka je tam spoznala egiptovskega bogataša Abeta. Želela se je poročiti z njim, pa ji domači niso dovolili, ker bi morala prestopiti v drugo vero. Vendar je živela pri Abetu do njegove smrti. Po Abetovi smrti, ko ji je zapustil

veliko premoženje, se je bogata vrnila domov v Cerknico.

Pozneje se je poročila z Rudolfom Konjedicem. Rudolf je bil doma iz Kanala pri Novi Gorici. Tam je imel tovarno stolov, vendar kot podjetnik ni imel sreče, saj je skoraj vse ženi premoženje zapravil.

Ivanka je z Abetovim denarjem postavila na Mali gasi veliko hišo. Gradbeni mojster Ronko je naredil načrt zanjo in jo tudi zgradil. Ob hiši je imela velik sadovnjak ter lepo urejeno gredo. Gredo ji je skrbno urejal sosed Kržičev Jože.

Ivanka Konjedic je rada pripovedovala o svojem življenju. Nikoli ni mogla pozabiti svojega Abeta. Pripovedovala je, da je egiptovski kralj Faruk večkrat obiskal Abeta v Aleksandriji. V Cerknico je pripeljala lepo otomano (tako ji je rekla ona), na kateri je sedel Faruk, kadar je bil pri njih v Egiptu na obisku.

📷 Berto Vouk, zbirka: Dušan Gogala

Hiša na Gerbičevi 32 danes (📷 Ljubo Vukelič)

Rudolfa Konjedica so pred drugo svetovno vojno ustrelili Italijani na italijanski strani Rakovega Škocjana in ga vrgli s ceste v globino Malega naravnega mostu. Pokopan je v Postojni.

Po Ivankini smrti 1. aprila 1961 je bil v njeni hiši nekaj časa otroški vrtec, nekaj časa tudi knjižnica, SIS-i, mladina, taborniki itd. Zdaj hišo uporabljajo društva.

VRTNARIJA NAJDI

PONUDBA DEKORACIJ ZA VELIKO NOČ

- Trobentice in čebulice • Velika izbira semen za pomlad
- Semenski krompir • Seme trave za zelenico in njivo

<p>Odprto: pon.-pet.: od 8. do 19. ure sob.: od 8. do 13. ure nedelje in prazniki zaprto</p>	<p>VRTNI CENTER NAJDI Pods Krajnik 16b 1380 Cerknica tel.: 051 724 004</p>
---	---

Fotograf: Ljubo Vukelič

Butalska veselica

Pustni teden je v Cerknici znova postregel z množico prireditev, ki so razveseljevale ljudi od blizu in daleč. V Pustnem društvu Cerknica so znova dokazali, da se trud in zanesenjaštvo poplačata tudi s podporo obiskovalcev.

Župan na Žaganju babe oblast preda Butalcem.

V Galeriji Krpan so razstavili portrete in risbe pokojnega umetnika in avtorja pustnih likov **Milana Rota**.

TV Čohovo – uradni butalski TV-program, na katerem lahko gledalci najdejo vse, razen tistega, česar ne.

Pisan svet pravljicnih junakov na otroški maškaradi v cerkniški športni dvorani.

Pust je tudi pomemben družaben dogodek.

Pepelnična sredo je v Cerknici dan žalovanja.

Nagradna križanka

Geslo križanke (izpisano na osenčenih zelenih poljih) napišite na dopisnico in pošljite na naslov: Slivniški pogledi, Cesta 4. maja 53, 1380 Cerknica, s pripisom »Nagradna križanka« ali na elektronski naslov urednistvo@slivniskipogledi.si, ime zadeve naj bo »Nagradna križanka«. Rešitve bomo v uredništvu sprejemali do **26. marca**.

Trije izžrebani nagrajenci bodo prejeli nagrade, ki jih prispeva pokrovitelj tokratne križanke, Kmetija Mihelčič iz Grahovega:

- 1. nagrada:** bon v vrednosti 15 evrov,
- 2. nagrada:** bon v vrednosti 10 evrov,
- 3. nagrada:** bon v vrednosti 5 evrov.

Imena nagrajencev bodo objavljena v naslednji številki Slivniških pogledov, ki izide v začetku aprila. Nagrajenci in nagrajenske februarske križanke so:

- 1. nagrada:** pustna majica po izbiri, **Marija Debevc**, Unec 94 b, 1381 Rakek,
- 2. nagrada:** pustna majica po izbiri, **Ivana Orel**, Bračičeva ulica 12, 1380 Cerknica,
- 3. nagrada:** pustna majica po izbiri, **Sabina Pirman Kočever**, Sveti Vid 21, 1380 Cerknica.

Nagrajenci lahko nagrado prevzamejo v prostorih TIC Cerknica, na naslovu Tabor 42, 1380 Cerknica.

					Glasiło Občine Cerknica	SPOŠTOVANJE KOGA	ETIOPSKI ATLET BIKILA	BELO VINO IZ GORIŠKIH BRD	ARMENSKI SKLADAT. HAČATURJAN	Slivniški pogledi	SITNEŽ, SITEN ČLOVEK	PRISTANIŠČE	GOSTLJATA JED KOT PRILOGA	RANOCELNIK		
					NERAZLOČNO NAPISANA ČRKA					PREPIR, KREGANJE						
					PRVOTNI PREB. PIRENEJSKEGA POLOTOKA					OP. PEVKA POLAK ZVEZDA S. NEBA						
					AVST. POLIT. KURZ.											
					KORALNI OTOK											
					FOND, PREMOŽENJE	PEVKA KOHONT	KLUB, KI TEKMUJE V LIGI	FR. PISAT. (GERMAINE)	SL. PESNIK (BRACO)							
					SLIKARKA KOBILCA				MAJHEN ZAJEDAVEC							
UMETNA SNÓV ZA LEPLJENJE INIZOLACIJO							JUDOVSKI UČENJAK (BEN JOSEF)					PREBIVAL. DUNAJA	NJORKA			
							ASTAT									
KRIVA ČRTA								GL. MESTO ANGOLE								
								ZVEZDA, KIZAZARI								
PAPEŽEV POSLANEC										KRAJPRI VELIKIH LAŠCAH	UROŠ LAJOVIČ	ALP. SMUČ. DREV				
					ROD. NAROD											
					SLAVKO KOTNIK											
SLADEK JUŽNI SADEŽ						MAJHNA RUTA	OPOMBA			ROKOVSKI ŽANR						
							RASTLINA ZAJČKI			VRBA IVA						
PEVKA GRADIŠEK									OTOK V NOTRANJH HEBRIDIH				KREPAK MOŠKI			
					PALUBA LADJE											
					REKA V RUSIJI				METAMOR. KAMNINA							
					TINE OREL			FR. SKLAD. (FRANCIS)			SREDINA ŠČITA					
								SL. PESNIČA (MAJDA)			ZADNJICA					
					ALPSKA SMUČARSKA ŠTUHEC						SLOV. PES. (JANKO)					
											OLIVER TWIST					
					IZDELKI IZ CINKA											
SREDSTVO ZA OMRTVIČENJE																

Rešitev prejšnje križanke (vodoravnol): LAKOMNICA, AMORTIZER, ZAZA, TRST, BUTALSKA, ERIK, RAZUM, OSBORN, ISKRILLO, TRUBADUR, EA, LOT, MAROF, PIRA, KOMI, AGERAT, LOGOR, EK, RAK, LAL, JAMAJKA, VESELICA, TEN, KANAL, AZILANTKA, LACI, JANI, OMAR, ERAK. Težje besede: ABEBE, AKIBA, ODOLIN, STIEL.

SMG

Gradimo s srcem.

PRODAJNI SALON SMG

Cesta 4. maja 50a

1380 Cerknica

DELOVNI ČAS

pon., sre., pet.	8:00 - 12:00 12:30 - 16:00
tor., čet.	8:00 - 12:00 12:30 - 18:00
sob.	po dogovoru
ned. in prazniki	zaprto

KONTAKT

info@smg.si

www.smg.si

direktor: 040 899 728

svetovalec: 051 660 083

Z NAMI DO CELOVITE PRENOVE VAŠEGA DOMA

Na enem mestu lahko med seboj primerjate produkte različnih priznanih proizvajalcev ter vidite in preizkusite vhodna vrata, notranja vrata, PVC in lesena okna, vse vrste roletnih sistemov in strešna okna, vgrajena v mansardni prostor. Tako boste na podlagi **lastne izkušnje z izdelkom** in s pomočjo nasvetov našega strokovnega svetovalca našli najboljšo rešitev za vaš dom.

mansarda (20 cm izolacije) že od 28 €/m² + DDV

okna PVC Nagode

strešna okna VELUX

Do 15 % popusta na določeno stavbno pohištvo

V marcu 2018 in do konca šolskega leta prvošolski vabljeni k brezplačnemu vpisu. Ob vpisu vas čaka darilo (slikanica). Ob projektu Rastem s knjigo v vseh enotah knjižnice vabljeni k brezplačnemu vpisu tudi sedmošolci.
 ✎ Knjižnica Jožeta Udoviča Cerknica

Vsak torek

Likovna delavnica

Za otroke od četrtega do osmega leta starosti

🕒 Prijave na 051 310 764
 🕒 Od 17.00 do 18.00

✎ Galerija Martin Krpan Cerknica
 ✎ Andreja Gorjanc, akademska slikarka

5. marec–30. marec

Zbiranje starega papirja

☎ 031 806 546 (Simon Petrič)
 ✎ Zabojnik bo stal pred župniščem v Cerknici. ✎ Skavti Cerknica

9. marec–9. april

Razstava Marjana Mančka

Karikature, ilustracije, stripi
 🕒 V času urnika knjižnice Rakek
 ✎ Knjižnica Rakek ✎ KJUC

12. marec–7. april

Irena Luick – razstava unikatnih glinenih izdelkov

🕒 V času urnika knjižnice
 ✎ Razstavna vitrina v knjižnici Cerknica
 ✎ KJUC

Do sobote, 7. aprila

Razstava fotografij Andreje Peklaj

🕒 V času urnika knjižnice Cerknica
 ✎ Knjižnica Cerknica ✎ KJUC

Petek, 9. marec

Pomladni dežnik

Pravljina urica z ustvarjalno delavnico za otroke od četrtega leta starosti
 🕒 Prijave na 01 70 91 078 🕒 Ob 17.00
 ✎ Knjižnica Cerknica ✎ KJUC

Sobota, 10. marec

SNG Drama Ljubljana: Ponorela lokomotiva

Gledališka predstava
 🕒 Za Gledališki abonma in izven.
 Vstopnina 14 € 🕒 Ob 20.00 ✎ Kulturni dom Cerknica ✎ Kulturni dom Cerknica

KD Menišija: 220

Gledališka predstava
 🕒 Ob 19.00 ✎ Kulturno-družabno središče Menišija v Begunjah (gasilni dom) ✎ KD Menišija

Nedelja, 11. marec

Filmarija: Fant z oblaki

🕒 Vstopnina: 3 €
 🕒 Ob 17.00 ✎ Kulturni dom Cerknica
 ✎ Kulturni dom Cerknica

Ponedeljek, 12. marec

Beremo: Ivan Tavčar –

Visoška kronika
 Bralna skupina Knjiga ne grize
 🕒 Ob 19.00 ✎ Knjižnica Cerknica
 ✎ KJUC

Torek, 13. marec

Pravljina urica z ustvarjalno delavnico

Za otroke od četrtega leta starosti
 🕒 Ob 17.00 ✎ Knjižnica Rakek
 ✎ KJUC

Sreda, 14. marec

Brezplačno karierno svetovanje

Sodelovanje z Ljudsko univerzo Postojna
 🕒 Ob 12.30 ✎ Točka moči, Čabranska 9, Cerknica ✎ Točka moči

Skupina za samopomoč

Srečanje skupine za pomoč svojcem oseb, obolenih za demenco
 🕒 040 458 015 🕒 Ob 17.00
 ✎ Center starejših Cerknica
 ✎ Deos, Center starejših Cerknica

Pravljina urica z ustvarjalno delavnico

Za otroke od četrtega leta starosti
 🕒 Ob 18.00 ✎ Knjižnica Rakek ✎ KJUC

Beremo: Herman Koch – Večerja

Srečanje Bralnega kluba
 🕒 Ob 18.00 ✎ Knjižnica Cerknica
 ✎ KJUC

Četrtek, 15. marec

Bralno srečanje

Druženje ob branju s stanovci Centra starejših – DEOS
 🕒 Ob 11.00 ✎ Knjižnica Cerknica
 ✎ KJUC

Rez in cepljenje sadnega drevja

Uvodna delavnica pod vodstvom Marka Cvetka
 🕒 Prijave na info@notranjski-park.si
 Cena delavnice: 10 €
 🕒 Ob 18.00 ✎ NRP, Tabor 42 ✎ NRP

Sobota, 17. marec

Brezplačen ogled Križne jame do I. jezera

Dan odprtih vrat za občane občin Cerknica, Loška dolina in Bloke
 🕒 Potrebna je predhodna najava na krizna_jama@yahoo.com ali 041 632 153. 🕒 Ob 15.00 in 17.00
 ✎ Vhod pred Križno jamo
 ✎ Društvo ljubiteljev Križne jame

KD Menišija: 220

Gledališka predstava
 🕒 Vstopnina: 6 €
 🕒 Ob 20.00 ✎ Kulturni dom Cerknica
 ✎ Kulturni dom Cerknica

Sreda, 21. marec

Miklavž Komelj: Liebestod

Branje in pogovor ob svetovnem dnevu poezije
 🕒 Ob 19.00 ✎ Knjižnica Cerknica
 ✎ KJUC

Četrtek, 22. marec

ČIV-ČIV

Pravljina urica z ustvarjalno delavnico za otroke od četrtega leta starosti
 🕒 Prijave na 01 70 91 078
 🕒 Ob 17.00 ✎ Knjižnica Cerknica
 ✎ KJUC

Izdelovanje velikonočnih okraskov

Brezplačno delavnico vodi akademska slikarka Andreja Gorjanc.
 🕒 Obvezne prijave na druzinski.center.cerknica@gmail.com
 🕒 Ob 18.15 ✎ Točka moči, Čabranska 9, Cerknica ✎ Točka moči

Dejan Ogrinec: Aljaska

Potopisno predavanje
 🕒 Ob 19.00 ✎ Knjižnica Rakek ✎ KJUC

Foxtrot

Celovečerni film
 🕒 Vstopnina: 4 €
 🕒 Ob 20.00 ✎ Kulturni dom Cerknica
 ✎ Kulturni dom Cerknica

Petek, 23. marec

ČIV-ČIV

Pravljina urica z ustvarjalno delavnico za otroke od četrtega leta starosti
 🕒 Prijave na 01 70 91 078
 🕒 Ob 17.00 ✎ Knjižnica Cerknica
 ✎ KJUC

Sobota, 24. marec

Filmarija: Zgodboris ali kako nastanejo risanke

Delavnica društva GUMB
 🕒 Vstop prost 🕒 Ob 10.00
 ✎ Kulturni dom Cerknica
 ✎ Kulturni dom Cerknica

Dogodek ob materinskem dnevu

🕒 Ob 18.30 ✎ Salezijanski mladinski center Cerknica ✎ Salezijanski mladinski center Cerknica

Torek, 27. marec

Izgorelost

Predavanje Tine Kodre
 🕒 Ob 18.00 ✎ Točka moči, Čabranska 9, Cerknica ✎ Točka moči

Sreda, 28. marec

Cikel ruskega filma

Čas prvakov (2017): zgodovinska drama, režiser: Dimitrij Kiseljov.
 🕒 Vstop prost 🕒 Ob 19.00
 ✎ Knjižnica Cerknica ✎ KJUC

Četrtek, 29. marec

Večeri z znanimi krajanji

Pogovor s Cvetom in Janezom Pavčičem. Z gostoma se bo pogovarjal Franc Perko.
 🕒 Ob 19.00 ✎ Knjižnica Rakek
 ✎ KJUC in DU Rakek

Petek, 30. marec

50 odenkov ženske

Komedija
 🕒 Vstopnina: 15 €
 🕒 Ob 20.00 ✎ Kulturni dom Cerknica
 ✎ Kulturni dom Cerknica

Sobota, 31. marec

Veveriček posebne sorte

Plesno-glasbeno-gledališka predstava
 🕒 Za Polhkov abonma in izven.
 Vstopnina: 6 €
 🕒 Ob 10.00 ✎ Kulturni dom Cerknica
 ✎ Kulturni dom Cerknica

Torek, 10. april

Rakek ima talent – prireditev s Petrom Polesom

Dobrodelna prireditev za mednarodno sodelovanje učencev s Švedsko. Nastopajo učenci OŠ Rakek. Prireditev bo povezoval Peter Poles.
 🕒 Ob 19.00 ✎ OŠ Rakek
 ✎ OŠ Rakek

MAREC 2018

10.3. PONORELA LOKOMOTIVA

31.3. VEVERIČEK POSEBNE SORTE

10.3. SOB 20.00 / gledališka predstava
 SNG DRAMA LJUBLJANA:
 PONORELA LOKOMOTIVA

31.3. SOB 10.00 / plesno - glasbeno -
 gledališka predstava
 VEVERIČEK POSEBNE SORTE

kulturni
 DOM
 CERKNICA

www.kd-cerknica.si